

Rusija protestuoja prieš tarptautinę konferenciją dėl Karaliaučiaus

Vilnius, lapkričio 23 d. (WP) — Naujas diplomatinis kivirčas iškilo tarp Rusijos ir jos Baltijos kaimynų, rašo „Washington Post“ korespondentas Fred Hiatt iš Vilniaus.

Naujausias nesutarimas yra dėl Kaliningrado (lietuvių vadinamo Karaliaučiaus — Red.), smarkiai militarizuotos teritorijos prie Baltijos jūros, kurią nuo Rusijos skiria Lietuvos, Latvijos ir Baltarusijos žemės, rašo Fred Hiatt. Praėjusią savaitę Baltijos šalys ragino Europą svarstyti Kaliningrado demilitarizavimo klausimą, ir tai iššaukė aštrų Rusijos atsaką, kad Kaliningradas nėra nieko kito reikalus.

Anot rusų, greitas rusų perėjimas į piktus žodžius atspindėjo jų nepasitenkinimą tuo, ką jie laiko antirusiška, „mes geresni už jus“ laikysena iš trijų Baltijos valstybių pusės. Tačiau Baltijos šalių požiūriu, šis Rusijos elgesys rodo jos tebesitęsiantį nenorą pripažinti šių šalių suverenumą ir jų lygias teises, neatšizvelgiant į jų mažesnę dydį — jų lygias teises pagal tarptautinę teisę.

Karaliaučius rusams — šventoji Rusijos žemė

Kitas ženklas įtampos tarp Rusijos ir šių šalių pasirodė kai Rusijos prezidentas Boris Jelcinas nuvyko prie ginčijamo Estijos pasienio su Rusija ir atmetė Estijos reikalavimus pagal tarptautinę teisę, pavadinamas juos bergždžiais. Tuomet jis įsakė, kad Rusija pastatytų naujus pasienio žymeklius, kurie iš Estijos atima 750 kv. mylias teritorijos, kurios priklausė jai pagal 1920 m. Tartu sutartį. „Mes neatsisakysime nė vieno centimetro šventosios Rusijos žemės, nepaisant kas jos norėtų“, pareiškė Jelcinas pasienio sargybiniams.

Korespondentas Hiatt primena, kad visos trys Baltijos respublikos buvo jėga inkorporuotos į Sovietų Sąjungą 1939 m. pagal slapta Nacių ir Kremliaus sutartį. Kaip rašo Hiatt, „buvusi Vokiečių Koenigsbergo sritis buvo atiduota Rusijai 1945 m., kaip II Pasaulinio karo pergalėtojų laimikis“. (Iš tiesų, ši sritis nebuvo Rusijai atiduota, o pagal Potsdamo konferenciją tik laikinai patikėta Rusijai administruoti iki taikos konferencijos — Red.) Kai prieš trejus metus subyrėjo Sovietų Sąjunga, Baltijos valstybės atsiėmė savo nepriklausomybę, o Karaliaučius liko tolima naujosios Rusijos Federacijos sala.

Hiatt primena, jog kai Jelcinas dar kovojo prieš Sovietų Sąjungos prezidentą Michail Gorbaciovą, jis rėmė Baltijos šalių nepriklausomybės judėjimus. Bet po to, kai Rusija tapo vadovaujanti jėga šiame regione, jų santykiai pradėjo blogėti tokiais pretekstais kaip rusiškai kalbančiųjų mažumų traktavimas Baltijos šalyse ir (iki rugpjūčio 31 d.) Rusijos dalinių buvimas tų šalių teritorijoje.

Kivirčas su Rusija iššaukė praėjusią savaitę Vilniuje susirinkusios Baltijos Asamblėjos rezoliuciją, kad Kaliningrado

demilitarizavimas „būtų laikomas pagrindiniu elementu Vidurio Europos ir viso kontinento saugumo procese“. Baltijos šalių atstovai šaukėsi tarptautinės konferencijos šiuo klausimu. Jie taip pat ragino atstatyti senus vietovardžius toje srityje, t.y., pašalinti 1945 m. ten įvestus rusiškus vietovardžius.

Rusija pasmerkė Baltijos Asamblėjos rezoliuciją

Rusijos reakcija buvo greita ir pikta, rašo Hiatt. Rusijos valstybės Duma — žemesnieji parlamento rūmai — beveik vienbalsiai pasmerkė Baltijos Asamblėjos rezoliuciją kaip „provokaciją“ ir „arti nepadorumo“. Parlamento aukštesnieji rūmai — Federacijos Taryba pasmerkė rezoliuciją kaip „bandymą atvirai kištis į Rusijos Federacijos vidaus reikalus“.

Rusijos užsienio reikalų ministerija taip pat pasireiškė, teigdamas, kad „Kaliningradas buvo, yra ir bus neatimama ir integrali“ Rusijos dalis. „Turi būti aišku, kad Rusija niekuomet ir su niekuo nediskutuos Kaliningrado ateities ar jo statuso šiame kontekste“, buvo rašoma Rusijos Užsienio reikalų ministerijos pareiškimė.

Ministerijos atstovas Grigory Karasin pasakė, kad Baltijos Asamblėjos nariai „prarado realumo ir proporcingumo nuovoką“ ir parodė savo „antirusišką sindromą“. Rusai paklausė kaip Baltijos šalims patiktų jeigu joms kas nors sakytų kur laikyti savo kariuomenės dalinius ir kaip vadinti savo miestus.

Vilniuje kalbėdamas su „Washington Post“ korespondentu, Lietuvos užsienio ministerijos Rusijos sekcijos vadovas Petras Zapolskas pareiškė, kad Rusijos „nervinga“ reakcija buvo „visiškai nesitiktė“. Jis priminė, kad jau anksčiau Lenkija, Skandinavijos ir Baltijos šalys tarėsi apie Kaliningrado srities demilitarizavimą.

Zapolskas pareiškė nuomonę, kad Maskvos reakcijos stiprumas atspindi jos netikrumą dėl savo istorinės teisės į Kaliningradą — nors, jis pabrėžė, Lietuva yra oficialiai pripažinusi esančias sienas. „Jie dar nėra išmokę civilizuotų diplomatijos formų“, pasakė Petras Zapolskas, pridurdamas, kad kartais Rusija pasielgia kaip „girta meška“ santykiuose su Europa.

Lietuvos Seimo Užsienio reikalų komiteto pirmininkas Kazimieras Bobelis pareiškė, kad Lietuva turi pagrindo susirūpinti. Nepaisant Rusijos oficialios pozicijos, kad mažina karinių dalinių skaičių Karaliaučiaus srityje iki 25,000 karių, šiuo metu ten gali būti net iki 100,000 karių bei jūrinių! „Tai didžiausia dalinių koncentracija visoje Europoje“, pastebėjo Bobelis.

Jis taip pat pasiskundė, kad Rusija Lietuvą spaudžia ir ekonomiškai, bandydama išreikalauti laisvą karinį tranzitą iš Karaliaučiaus per Lietuvos teritoriją. Kol Rusija neišgaus laisvo tranzito sutarties su Lietuva,

Praėjusį šeštadienį laive Baltijos jūroje, netoli tos vietos, kur rugsėjo 28 d. nuskendo keltas „Estonia“, buvo pamaldos už 900 žmonių, kurie žuvo toje avarijoje. Nuotraukoje vienas iš žuvusiųjų giminių meta vainiką į jūrą.

Landsbergis: Ar Rusija tyčia siekia nenormalių santykių?

Vilnius, lapkričio 28 d. — Rusijai didinant spaudimą Baltijos šalims, opozicijos vadas Seime Vytautas Landsbergis pirmadienį paskelbė pareiškimą dėl Rusijos santykių su Baltijos valstybėmis.

Pareiškime jis primena, kad nuo 1991 m. kovo 11 d. Lietuva stengėsi normalizuoti savo santykius su Sovietų Sąjunga, kuriuos buvo sugrioviusi 1940 m. okupacija ir aneksija. Tuo pačiu keliu ėjo Estija ir Latvija, o trijų Baltijos šalių pastangas rėmė demokratijos siekianti Rusija.

Didžiausioji Baltijos šalių ir Rusijos tarpusavio problema buvo išspręsta 1992-1993 ir 1994 m. išvedant Rusijos kariuomenę, rašo Landsbergis. „Tačiau pastaruoju metu iš Rusijos pusės dažnai skelbiama arba norima sudaryti išpūdis, lyg santykiai blogėtų. Objektiviai žiūrint, pagrindo tam nėra“,

Lietuva dar daug turi ruošti iki stojimo į Europos Sąjungą

Vilnius, lapkričio 28 d. (Elta) — Lietuvos siekis integruotis į Europos Sąjungą, NATO ir kitas tarptautines struktūras kontinento šalių vadovams yra žinomas, pirmadienį spaudos konferencijoje teigė Seimo pirmininkas Česlovas Juršėnas, vadovavęs praėjusią savaitę iš Vokietijos grįžusiai delegacijai.

Lietuvos atstovai dalyvavo Wiesbaden mieste vykusiame „Europos savaitės“ forume, taip pat Heseno valstijoje rengiamu Lietuvos kultūros dienų atidarymo iškilėmis.

Du kartus per metus rengiamame forume įvairių valstybių politikai aptaria Europos integracijos klausimus. Forume Č. Juršėnas perskaitė pranešimą apie Lietuvos integraciją į

Europos ekonomines ir gynybos struktūras.

Spaudos konferencijoje jis priminė forume girdėtas mintis, jog pirmosios būsimų Europos Sąjungos narių eilėje — Lenkija ir Vengrija, po jų išsiriakia Malta, Kipras, Slovakija, Bulgarija, Rumunija, Baltijos šalys ir Slovėnija.

Lietuvos laukia daug sudėtingų uždavinių stojant į šią tarptautinę organizaciją — per tvarkyti ir sureguliuoti ekonomiką, plėtoti parlamentinę demokratiją, suderinti mūsų šalies įstatymus su tarptautiniais reikalavimais, teigė Seimo pirmininkas. Kitų metų pradžioje svarbu apsvarstyti žmogaus teisių gynyimo konvenciją. Lietuvai teks nuspręsti, ar daryti joje pataisas, ar ratifikuoti konvenciją su išlygomis.

Forumo dienomis Vokietijos bei Suomijos prezidentų surengtame priėmime, kuriame dalyvavo ir Baltijos šalių ambasadoriai Vokietijoje, šios šalies vadovas sveikinimo kalboje pasakė, jog, Suomijos gyventojams referendumu pareiškus pageidavimą stoti į Europos Sąjungą, atsivėre platės galimybės ir Baltijos valstybėms.

Povilas Gylys apie Baltijos Asamblėją

Vilnius, lapkričio 19 d. (AGEP) — Lietuvos užsienio reikalų ministras Povilas Gylys interviu Lietuvos televizijai lapkričio 17 d. pastebėjo, kad Baltijos asamblėjos priimta rezoliucija, dėl Kaliningrado srities demilitarizavimo ir tolesnės raidos yra „parlamentarų nuostata“.

„Mūsų nuostata yra ta, kad Kaliningradas yra Rusijos dalis ir Rusijos suvereni teisė yra spręsti klausimus susijusius su to regiono raida“. Taip jis komentavo lapkričio 15-ąją Maskvoje paskelbtą Rusijos užsienio reikalų ministerijos pareiškimą.

Kaip žinoma, minėtąją Baltijos asamblėjos rezoliuciją Rusija įvertino kaip „atvirą kišimąsi į Rusijos vidaus reikalus“ ir teigė, kad priimdami tokią rezoliuciją, Baltijos parlamentai prarado „saiko ir realybės jausmą“.

Tačiau ministras P. Gylys taip pat pastebėjo, jog oficiali Lietuvos nuostata nereiškia, kad kitos šalys, Rusijos kaimyninės valstybės, „negali kalbėti apie tai“.

„Kodėl gi nesušaukus Stabulmo pakto rėmuose apskritojo stalo ir nepakalbėjus apie tai, kaip šis regionas vystysis ateityje?“, klausė ministras. Pasak jo, būtų neblogai aptarti, kaip Kaliningrado sritis bendradarbiaus su Lietuva, Lenkija, Švedija ar Vokietija.

P. Gylys taip pat leido suprasti manąs, kad Rusija per daug aštriai reagavo į Baltijos asamblėjos rezoliuciją. „Aš žinau vieną Rusijos Dumos narį, kuris daliai Lietuvos teritoriją. Mes iš to didelės tragedijos nedarėm, laikydam, kad tai nėra oficiali Rusijos valstybės nuostata“, pažymėjo užsienio reikalų ministras.

Norvegijos atstovė domėjosi Lietuvos saugumu

Vilnius, lapkričio 23 d. (Elta) — Į Lietuvą atvykusi Norvegijos Karalystės užsienio reikalų ministro pavaduotoja Siri Bjerke lapkričio 23 d. pokalbyje su prezidento patarėju užsienio politikai ambasadoriumi Justu Paleckiu pabrėžė, jog Norvegija remia Lietuvą stojant į Europos Sąjungą.

Rusija didina karą prieš Čečėniją

Vilnius, lapkričio 28 d. (Elta) — „Remdamasis Britanijos žinių agentūros BBC pranešimu, kuriame konstatuojama, kad Rusijos vykdoma politika Čečėnijos atžvilgiu yra 'beprotiška', išvelgiu tokios politikos sąsajas su įvykiais Lietuvoje, Azerbaidžane, Gruzijoje ir Abchazijoje“, sakė pirmadienį surengtoje spaudos konferencijoje Tėvynės Sąjungos (Lietuvos konservatorių) pirmininkas, opozicijos vadas Vytautas Landsbergis.

Kaip jau informuota, šeštadienį Čečėnijos sostinėje Grozne prasidėjo bombardavimas, kuriame dalyvavo daugiau kaip 40 sraigtasparnių. Po to, remiantis agentūros „Čečėnpress“ pranešimu, prasidėjo puolimas. Tos pačios dienos vakare buvo atremtas apie 2,600 priešų puolimas: 350 puolėjų užmušta, o 120 paimta nelaisvėn. Visos sunaikintų ir užgrobtų tankų igulos sudarytos iš Rusijos Federacijos karių. Čečėnijoje yra civilių gyventojų aukų —

vaikų, moterų ir senelių, sugriauti gyvenamieji ir ūkinės paskirties pastatai, suardytos elektros įtampos linijos.

Seimo Tėvynės Sąjungos frakcijos pirmininkas Andrius Kubilius pirmadienį išplatintame pareiškime dėl karo didinimo Čečėnijoje teigia, kad „Rusijos vyriausybė pradėjo atvirą stambaus masto įsiveržimą, į Ičkeriją“. Jis pabrėžia, kad „Vilniaus Sausio 13-osios drama kartojasi dar žiauresniu pavidalu“ ir apgailestauja, kad „Čečėnijos parlamento bei prezidento kreipimaisi nesusilaukė demokratinių šalių parlamentų, o tik parlamentarų grupių paramos — to nepakako sustabdyti agresyvių užmačių ir veiksmų prieš Čečėniją“.

Lietuvos parlamentarai Tėvynės Sąjungos frakcijoje kreipiasi į Lietuvos vyriausybę ragindami, kad ji pareikštų savo susirūpinimą Rusijos vyriausybei ir pakviestų tuoj pat nutraukti kraujo praliejimą.

Savaniai švenčia Kariuomenės dieną

Vilnius, lapkričio 23 d. (AGEP-LA) — Vilniaus karininkų ramovėje Savanoriškosios krašto apsaugos tarnybos savaniai, svečiai, tarp kurių buvo kariškių iš JAV, Didžiosios Britanijos ir Danijos paminėjo Kariuomenės dieną, rašo Antanas Naujokaitis „Lietuvos aide“.

Savanorius su Kariuomenės diena sveikino, apie nelengvą kasdienybę kalbėjo SKAT vadas Arvydas Pocius. Prisimintos 1863 m. sukilimo kovos, nepriklausomybės gynimas šio amžiaus pradžioje, pokario parti-

zanai, pabrėžta, kad ginti laisvę lietuviams būdinga jau nuo amžių. Istorikas Romas Batūra priminė 1918 metus, kariuomenės kūrimo pradžią, tai, kad pirmasis savanoris, užsiregistravęs 1918 m. balandžio mėn., buvo karininkas Kazys Škirpa, vėliau pasižymėjęs dar ir kaip politikas.

Kalbėjo, su švente sveikino kiti SKAT pareigūnai, svečiai kariškiai iš JAV ir Danijos. Po to vyko karių apdovanojimai, laipsnių suteikimas, koncertas.

Vilniuje pašventinta Jono Pauliaus II aikštė

Vilnius, lapkričio 28 d. (Elta) — Lietuvos sostinėje pirmadienį pašventinta Jono Pauliaus II vardu pavadinta aikštė. Sostinės tarybos sprendimu popiežiaus vardas suteiktas aikštei nuo Švento Petro ir Povilo bažnyčios iki Vatikano ambasados — nunciatūros.

„Troškstu perduoti padėką Lietuvos ir sostinės vadovams už jų sumanymą pavadinti mano vardu aikštę, esančią prie Šv. Petro ir Povilo bažnyčios. Atsimenu didį Jūsų tautos tikėjimo manifestą ir linkiu dvasinės ir socialinės gerovės Lietuvos žmonėms“, parašė popiežius Jono Pauliaus II telegramoje, kurią naujojoje aikštėje susirinkusiems perskaitė Švento Sosto Apaštalinis nuncijus Lietuvoje Justo Muller Garcia.

Jis taip pat pažymėjo, kad pavadinti aikštę kieno nors vardu, reiškia visam laikui priimti tą žmogų į širdį.

Iškilėse dalyvavęs prezidentas Algirdas Brazauskas, prisimindamas Jono Pauliaus II viešnagę Lietuvoje, teigė, kad po jos, „mūsų žemėje liko mažiau pykčio ir daugiau artimo meilės, mažiau pagiežos ir daugiau pakantumo, mažiau įtarumo ir daugiau pasitikėjimo“. A. Brazauskas akcentavo ir tai, kad popiežiaus apsilankymas dar labiau sutvirtino Lietuvos ir Švento Sosto ryšius bei priminė, jog dar šią savaitę pats vyks į Romą susitikti su Šventuoju Tėvu.

Vilniaus arkivyskupas metropolitas Audrys Juozas Bačkis naująją aikštę pavadino gražia dovana Dievui ir jo vietininkui žemėje Jonui Pauliui II.

Popiežiaus Jono Pauliaus II aikštės anotacinę lentą atidengęs, prezidentas Algirdas Brazauskas padėjo čia baltų lelijų puokštę.

Iškilėse giedojo Vilniaus arkikatedros-bazilikos didysis choras, grojo Krašto apsaugos ministerijos reperezentacinis orkestras.

KALENDORIUS

Lapkričio 29 d.: Saturninas, Iluminata, Dajotas, Vėla.
Lapkričio 30 d.: Šv. Andriejus, apaštalas; Justina, Linksmuolė, Vytartė.

SVEIKATOS KLAUSIMAI

REIKIA PASISAUGOTI SLOGOS

Žmogaus nosis yra nuostabus „aparatas“, kurio paskirtis — ne vien kvėpavimas, bet taip pat uodimas, kvapų atskyrimas, tuo būdu apsaugant nosies savininką nuo įvairių pavojų. Ap-skaiciuojama, kad žmogus per parą įkvėpia ir iškvėpia orą per nosį apie 13,000 kartų. Kas 24 val. per nosį pereina maždaug 300 kubinių pėdų oro. Nosis įkvėpiamą orą išvalo, sušildo arba atvėsina iki normalios kūno temperatūros, taip pat suteikia orui atitinkamą drėgnumą.

Didžiausias nosies priešas yra paprastoji sloga, nors ja sergantieji vargiai mano, kad jų sloga „paprasta“. Sloga sukelia virusai, kurie į nosį patenka šiais pagrindiniais būdais:

1. oro kelių, kai kas netoliese čiaudi ar kosi;

2. tiesioginiu užkrėtimu, kai slogom sergantįs sveikinas su sveiku, o po to sveikasis apkrešta savo ranka paliečia nosį ar akis;

3. nuo daiktų, pvz., telefono, durų rankenos, žaislo, puodelio ir pan., kurį neseniai lietė sloguojantis, o paskui sveikasis ir, nenusiplovęs rankų, pasi-čiupinėjo nosį, akis.

Efektingiausias būdas išvengti slogos yra dažnas rankų plovimas, ypač iš kur grįžus, prieš valgant. Reikia taip pat priprasti neliesti nosies ar akių rankomis. Jeigu šeimoje kas serga sloga, vartoti popierines nosinaites, puodukus, rankšluostėlius ir tuos daiktus tuoj išmesti.

Kadangi slogų sezonas jau prasidėjo, tai ir apsauga turi būti budresnė.

INFLUENZA ŠIEMET VĖLUOJA

Gdydytojai tvirtina, kad šiemet influencijos epidemija dar neprasidėjo, bet žmonės raginami nedelsiant pasiskiepyti, nes susirgimai gali prasidėti bet kuriuo metu. Skiepams reikia nuo 10 dienų iki dviejų savaitių, kad pradėtų tinkamai veikti, todėl nereikia laukti ir pasiskiepyti.

Pernai influencijos epidemija jau kuriose valstijose pasirodė jau rugpjūčio mėnesį, nors paprastai susirgimai pagausėja tarp spalio ir vasario mėn. vidurio. Šiemet, patikrinus daugiau kaip pusterčio tūkstančio pacientų, tik pas du rasta influencijos virusus.

Kaip minėta, influenciją sukelia virusai, kurie užkrečia žmogaus kvėpavimo takus ir apskritai visą kvėpavimo aparatą. Pagrindiniai influencijos simptomai yra: galvos, gerklės, raumenų skausmai, pakilusi temperatūra, beganti nosis ir ypatingas nuovargis. Kasmė

influenza šiame krašte suserga iki 20 procentų visų gyventojų. Miršta apie 20,000. Pavojingiausi susirgimai yra vyresnio amžiaus, silpnos sveikatos ar chroniškų ligų kamuojamiems žmonėms, todėl jie ypač raginami pasiskiepyti.

LEDAS — SLIDUS

Geroka dalis „Draugo“ skaitytojų gyvena klimato, kuris šiuo metų laiku gerokai šaltėja. Anksčiau ar vėliau pradeda snigti, o su sniego krituliais atsiranda ir nauji pavojai sveikatai. Tik vaikai sniego džiaugiasi be jokių rezervų, o suaugusieji kartais dėl sniego savybių atsiduria ligoninės greitosios pagalbos skyriuje.

Pirmasis sniegas paprastai yra pavojingiausias, nes žmonės nėra pripratę, arba jau pamiršę, prie slidžių gatvių bei šaligatvių. Sužeidimai dažniausiai atsiranda paslydus ir parvirts. Tai kojų, rankų ir kitų kaulų lūžiai, galvos sutrenkimas ir pan. Vyresnieji dažnai būna ir širdies smūgio auka, kai kasa šlapia, sunkų sniegą nuo šaligatvių, nuo garso durų.

Žmonės neįsivaizduoja, koks didelis širdžiai krūvis yra sunkus darbas šaltame ore, pvz., sniego kasimas, automobilio iš pusyno stūmimas ir net ilgesnis klampojimas per gilų sniegą. Silpnesnės sveikatos ar vyresnio amžiaus asmeniui tai tikras biudžetas į ligoninę ar dar blogiau. Patariama vėčiau sumokėti kelis dolerius vaikui, kad nukastų sniegą. Ilgainiui tai mažiau kainuos, kaip ligoninė ir gydytojai. Taip pat patariama įsitaistyti batus neslystančiais padais, neskubėti, kai šaligatviai slidokai ir visuomet laikytis pagrindinių atsargumo principų.

VAISĖS IR SVEIKATA

Svenčių metų daug daugiau pagundų per daug ar per riebią valgyti. Visi atsargumai, kurių jau pripratę laikytis, kad apsaugotume savo organizmą nuo aukšto kraujospūdžio, cholesterolio, o savo kūną nuo svorio padidėjimo, laikotarpiu tarp Padėkos dienos ir Naujųjų metų yra padedami į šalį. Sakoma, kad eilinis Amerikos pilietis šiuo metu pasunkėja maždaug septyniais svarais.

Daugiausia čia kaltas pasisvečiavimas. Kiekvienas, svečių pasikvietęs, stengiasi kaip galima geriau pavaišinti, o šventim prigamina skanių, riebių ir saldžių patiekalų. Ypač vaisingumu pasižymi lietuviai, tai ir myli svečią, nors tas „pamylėjimas“ kenkia jo sveikatai. Žmonės taip pat daugiau sėdi, nes lauke oras ne per geriausias, o besisvečiuojant, besivaikinant daug judėti nereikia. Paprastai daugiausia

Vysk. Sigitas Tamkevičius (III iš dešinės) su kitais dalyviais po Vatikano radijo Mišių į Lietuvą. Vyskupas S. Tamkevičius š.m. spalio 2-29 d. dalyvavo Vatikane vykusiame sinode.

juda tik liežuvis, bet nuo tokios „mankštos“ svoris nenukris.

Tad ką daryti? Mitybos specialistai pataria, prieš einant į svečius, pavalgyti namie. Žmonės, tikėdamiesi puikių vaišių, stengiasi kuo mažiau namie valgyti, kad „daugiau svečiuose tilptų“. Kai žmogus alkanas, sunkiau atsispirti pagundai ir pastumti į šalį siūlomų skanumynų lėkštę. Svečiuose reikia stengtis nenuobodžiauti: kalbėti su žmonėmis, susirasti naujų pažįstamų. Įdomiausi laikai leidžiant, nebus progų nuolat kramtyti.

Valgyti neskubant. Pamažiau valgymas, žmogus ne taip greit ištuštins lėkštę, nereikės vėl papildyti, o šeiminiškai, matydami, kad dar svečias tebeturi nemažai maisto lėkštėje, neragins daugiau įsidėti.

Reikia vengti saldžių gėrimų (net jeigu jie ir neturi alkoholio), nes cukrus taip pat prideda kalorijų. Daugiau dėmesio skirti daržovėms, vaisiams, negu tortams ir padažuotoms mėsoms.

Jeigu tik proga atsiranda, pasistengti vaikščioti, lipti laiptais, pasimankštinti.

O geriausias patarimas — kuris, be abejo, patiks visiems, mėgstantiems pasisvečiuoti — nereikia per daug jaudintis, jeigu vieną kitą kartą pasitaiko ir riebių pavalgyti, daugiau kalorijų sunaudoti. Pavojus yra tik tuomet, jeigu reikia laikytis labai griežtos, gydytojo nustatytos dietos.

BAKTERIJOS SUKELIA SKRANDŽIO OPAS

Svenčių laikotarpis kai kuriems žmonėms sukelia nemažą įtampą ir tas pakenkia sveikatai, ypač, jeigu yra tendencija gauti skrandžio opas (žaidzas). Tačiau dabar jau žinoma, kad opas viduriuose — skrandyje bei žarnose — atsiranda ne vien dėl per didelio rūgščių kiekio, įtampas ar netinkamos dietos. Tas buvo manoma iki maždaug 1980 metų. Šiuo metu jau aišku, kad bent 90 procentų visų žarnų opų, bei didelę dalį skrandžio žaidzų sukelia bakterijos, vadinamos „Helicobacter pylori“.

Skrandžio bei kitos vidurių opas anksčiau buvo gydamos dieta ir rūgštis mažinančiais vaistais, pvz.: „Cimetidine, ranitidine, famotidine, nizatidine“. Visi tie vaistai mažina skrandžio rūgštis. Atradus bakterijas „Helicobacter pylori“, gydytojai opas gydo antibiotikais ir kitais panašiais vaistais. Tai labai efektingas gydymo būdas, ir po metų tik maždaug 10 procentų opų pasikartoja.

Kaip bakterijos patenka į žmogų ir sukelia skrandžio opas, dar nėra tiksliai žinoma. Opomis suserga lygiai moterys ir vyrai. Pagal Iliinois universiteto Čikagoje Medicinos centro gydytoja Jay Goldstein, kuris yra žinomas, kaip virškinamojo

PARAMOS NIEKADA NEBUS PER DAUG

Daugelis žinome apie sunkią ekonominę padėtį tėvynėje. Žinome, kad ten yra daug vargšų, ligonių, invalidų bei kitų nelaimingų žmonių. Jiems ypatingai reikalinga parama. Ir smagu, kad tautiečiai, gyvenantieji užsienyje, ateina tokiems į pagalbą.

Kuomet gyvenimo vietoje, tai manai, kad visa veikla čia yra geriausia ir tik čia daugiausia dirbama. Bet kuomet nukeliauji kitur, tai pamatai, kad ir tenyčiai lietuviai daug dirba, kartais gal dar geriau negu savoje vietoje.

Tą patyriau, nuvažiavęs į Bostoną, kuriame ir jo apylinkėse yra išvystyta gana plati humanitarinės pagalbos Lietuvai veikla. Čia veikia humanitarinės pagalbos Lietuvai bendrovė „Viltis“, kuri surinkta labdarą siunčia Lietuvon.

Čia kaip tik buvo proga sutikti žymų fotografą — Kazį Daugėlą iš kaimyninio Bedfordo, NH, kuris pasirodė ne vien tik puikiai fotografuojantis, bet pat pat yra išjūgęs ir į labdaros darbus. Iki šiol šis tautietį pažinojau tik kaip fotomenininką, o dabar drąsiai galiu pasakyti, jog jis turi ir gerą lietuvišką širdį.

Besisnekučiuojant Bostono „Lietuviškoje sodyboje“, paaiškėjo, kad jo pastangomis per pusantrų metų laikotarpį Lietuvon buvo pasiųstus 127 dėžės įvairiausių gėrybių. Jis šią paramą nukreipia Kelmės samariečių bendrijos skyriui (pirm. C. Urbelis). Ši bendrija

yra pavadinta pagal biblijinį Samarijos gyventoją (jis rades pakelyje plėšikų išrengta, sumuštą žmogų, pro kurį du abejingi vyrai jau buvo praėję kita kelio puse, jo pagailėjo, nugabeno į užėigą, suteikė jam pagalbą ir dar du dinarus davė užiegos šeimininkui, kad ligonį toliau slaugytų).

Teko gauti Kelmės rajono laikraščio „Bičiulio“ kopiją, kuriame rašoma apie Kelmės samariečių bendrijos atskaitinį susirinkimą. Šio laikraščio 1994 m. kovo 26 d. laidoje buvo taip rašoma:

„Medicinos sesers M. Drukenienės iniciatyva užmegzti ryšiai su amerikiečiais — savo dėde K. Daugėlą ir kunigą Pauliną Vaičiūną (jau mirusiu spalio 8 d.). Šis žmogus, sunkiai sirgdamas, siuntė siuntinius ne tik giminiams, bet ir Kelmės samariečiams, kurie jį iršė ir garbės narius. Bet jam jau neteko atplėsti laiško su garbės pažymėjimu. O dabar M. Drukenienė gavo kitą laišką iš K. Daugėlos ir kunigo Paulino slaugytojos Anos Morison, kurie tes jo kilnų darbą ir praneša apie jau išsiųstus siuntinius“.

Ir štai, 1994 rugsėjo mėn. 9 d., per „Vilties“ bendrovę Bostono K. Daugėla vėl išsiuntė didelę pagalbos siuntą į Lietuvą samariečiams. Gerai, kad mūsų tarpe dar yra tik biblijinis samariečių, kurie nepalieka likimo valiai ir vargą patekusių mūsų tautiečių Lietuvoje!

Ed. Šulaitis

Fotografas K. Daugėla iš Bedford, NH, prie savo naujosios siuntos Kelmės samariečiams Bostono „Vilties“ istaigoje.

aparato ir kepenų ligų specialistas, maždaug 50 proc. pacientų gyventojų turi tam tikrą kiekį šių bakterijų, bet labai nedaug jų suserga skrandžio bei žarnų opomis.

Skrandžio opas pirmasis simptomas yra deginantis jausmas viduriuose, maždaug po krūtine, kai žmogus būna ilgesnį laiką nevalgęs. Pavalgius arba paėmus rūgštis mažinančių vaistų, deginimas praeina. Jeigu šis simptomas kartojasi

bent dvi savaites, reikia kreiptis pas gydytoją.

Maždaug 10 proc. pacientų gauna kraujuojančias opas, kurios yra jau pavojingesnės. Simptomai: vėmimas krauju, kraujas išmatose arba kai išmatos yra juodos kaip derva. Jeigu taip atsitinka, reikia tuoj važiuoti į artimiausios ligoninės greitosios pagalbos skyrių.

„UIC News Tips“ (December, 1994). Parinko ir vertė O.A.

DRAUGAS

(USPS-161-000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, Legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of Legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Second class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$90.00. Foreign countries \$100.00

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

Pašto išlaidas mažinant, pakvitavimai už gautas prenumeras nesuimami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokėstį, atžymima, iki kada yra užsimokėjęs.

DRAUGO prenumerata mokama iš anksto

	metams	½ metų	3 mėn.
JAV	\$90.00	\$50.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$100.00	\$55.00	\$35.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$50.00	\$35.00	\$25.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$55.00	\$35.00	\$30.00
Užsakant į Lietuvą —			
Oro paštą	\$500.00	\$250.00	
Tik šeštadienio laida	\$160.00	\$85.00	
Paprastu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida	\$55.00	\$35.00	

• Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien nuo 8:30-4:00; šeštadieniais nedirba.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nesunaudotų straipsnių nesaugo. Juos grąžina tik iš anksto susitarus. Redakcija už skelbimų turinį nesiako. Skelbimų kainos prisiunčiamos gavus prašymą.

DANIJOS PEDAGOGAI LIETUVOJE

Mažeikių M. Račkausko vidurinėje mokykloje lankėsi du pedagogai iš Danijos. Seniausia Mažeikių mokykla, siekianti tapti gimnazija, yra viena iš 13 mokyklų Lietuvoje, laimėjusi Lietuvos švietimo ir mokslo ministerijos surengtą konkursą „Psichologinio klimato gerinimas mokykloje“.

Ekspertimentą vykdė Danijos

LINAS A. SIDRYS, M.D.
Ophthalmologas/Akių Chirurgas
9830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415
708-636-6622
4149 W. 63rd St.
312-735-7709

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern-unto diplomu, lietuviams sutvarkys dantis už priemamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktualiai. Susitarimui (kalbėti angliškai) tel. 708-422-8260

Kab. 312-735-4477;
Rez. (708)246-0087; arba (708)246-6581
DR. E. DECKYS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ — NERVŲ IR
EMOCINIS LIGOS
CRAWFORD MEDICAL BUILDING
6449 So. Pulaski Road
Valandos pagal susitarimą

DR. A. B. GLEVECKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ — AKIŲ LIGOS
3900 W. 95 St. Tel. (708) 422-0101
Valandos pagal susitarimą
Pirm. 3 v.p.p. 7 v.v. antr. 12:30-3 v.p.p.
treč. uždaroma. ketv. 1-3 v.p.p.
penkt. ir šešt. 9 v.v.-12 v.p.p.

6132 S. Kedzie Ave., Chicago
(312) 778-6999 arba (312) 468-4441
DR. K. A. JUCAS
ODOS LIGŲ SPECIALISTAS
GYDO ODOS AUGLIUS, ŽAIZDAS IR
ISSIPLĖTUSIUS KOJŲ VEIDUS
KOSMETINĖ CHIRURGIJA

DR. JOVITA KERELIS
Dantų Gydytoja
3315 W. 55th St., Chicago, IL
Tel. (312) 476-2112
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Val. pagal susitarimą

Tel. kabineto ir buto: (708)652-4159
DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1443 So. 50th Ave., Cicero
Kasdien 1 iki 8 v.v.
išskyrus treč. Šešt. 12 iki 4 val. p.p.

DR. PETRAS V. KISIELIUS
INKSTŲ, PUSLIES IR PROSTATOS
gydymas bei chirurgija
5635 S. Pulaski Rd., Chicago, IL
Tel. 312-585-1955
172 Schiller St., Elmhurst, IL 60126
708-941-2606
Valandos pagal susitarimą
Vakara ir savaitgaliais tel. 708-834-1120

DR. S. LAL
SPECIALYBĖ — VIDAUS LIGOS
7722 S. Kedzie, Chicago 60652
Tel. 312-434-2123
Pirm. 2 v.p.p. 7 v.v., antr. 9 v.v.-12.
ketv. 12-4 v.p.p., penkt. 12-6 v.v.

Kab. tel. (312) 471-3300
VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill. 60652

švietimo ministerijos gimnazijų skyrius ir Danijos gimnazijų mokytojų sąjunga. Danų mokytojai susitiko su Mažeikių mokyklos darbuotojais ir moksleiviais. Su moksleiviais danai bendravo angliškai be vertėjo. Atvykę į Lietuvą užsieniečiai lankėsi Kelmės, Klaipėdos, Marijampolės ir kitose šalies mokyklose.

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
166 E. Superior, Suite 402
Valandos pagal susitarimą
Tel. — (312) 337-1285

Cardiac Diagnosis, Ltd.
Marquette Medical Building
6132 S. Kedzie
Chicago, IL 60629
Tel. (312) 436-7700
RIMGAUDAS NEMICKAS, M.D.
S. PRASAD TUMMALA, M.D.

Širdies ir Kraujagyslių Ligos
Valandos pagal susitarimą
Namų (708) 584-5527
DR. ALGIS PAULIUS
ORTOPEDINIS LIGOS
CHIRURGIJA
6132 S. Kedzie, Chicago, Ill.
Tel. (312) 925-2670

1185 Dundee Ave., Elgin, Ill. 60120
Tel. (708) 742-0255
Valandos pagal susitarimą

DR. L. D. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

DR. FRANK PLECKAS
Optometristas (Kalba lietuviškai)
Tikrina akis, pritaiko akinius
2618 W. 71st St.
Tel. (312) 737-5149
Val. pagal susitarimą
Palos Vision Center, 7152 W. 127th St.
Palos Hgts, Ill. Ketv. val. 3-6 v.v.
Tel. (708) 448-1777

Dr. RAIMUNDAS RUGINIS
Chiropraktinis gydymas nuo
nugaros, kaklo ir galvos skausmų
1025 Ogden Ave.
Lisle, IL 60532
Tel. 708-963-1410

DR. LEONAS SEIBUTIS
INKSTŲ, PUSLIES IR PROSTATOS
CHIRURGIJA IR GYDYMAS
6132 S. Kedzie
Val. antr. 2-4 v.p.p. ir ketv. 2-5 v.p.p.
Šešt. pagal susitarimą
Vizitai apmokami Medicare
Kabineto tel. (312) 776-2880
Namų 708-448-5545
Priklauso Holy Cross ir
Palos Community ligoninėms

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydytojas
Kalbama lietuviškai
6165 S. Archer Ave. (prie Austin)
Valandos pagal susitarimą
Tel. (312) 585-7755

ARAS ŽLOBAS, M.D.
AKIŲ CHIRURGIJA
AKIŲ LIGOS
Good Samaritan Medical Center-
Naperville Campus
1020 E. Ogden Ave., Suite 310,
Naperville IL 60563
Tel. 708-527-0090
Valandos pagal susitarimą

Jolanta Kernagytė po sunkios operacijos Shriner's ligoninėje. Šalia — mama Felicija Kernagiėnė. Jūratė ir jos mamą globoja „Lietuvos Vaikų vilties“ komitetas Čikagoje.

Žemaitijos šaulių rinktinės Palangos kuopos vyrų choras.

Nuotr. J. Ivaškevičiaus

VADAS AR AGENTAS?

R. SIDRYS

*Vienas kraujo lašas būt tavę
nuplovęs
O varge, jo vieno tu pasigedai
Nors stiprybė sėmė iš didžios
senovės
Liko netesėti mūsų pažadai...*
J. Aistis

Kiekvieno vyresnio lietuvių mintys dažnai grįžta į 1940 metus — laisvės netekties laikus. Daugelis ir dabar kankina mintis, ar tada nebuvo nuplėsta tautos garbė, nepasipriešinus okupuojančiai tautai. Lietuvis tuomet buvo įsitikinęs, kad ginti tėvynę yra šventa pareiga. Yra žinoma, kad birželio krizės metu penki karininkai audienčioje pas prezidentą Antaną Smetoną pareiškė, kad jie yra pasirodę paaugę savo gyvybes, jeigu reikės, kovoje, nesvarbu kokia beviltiška ji būtų.

Tiesa, J. Aisčio simboliškasis kraujo lašas buvo išlietas, ir jau ne simboliškai: 1941 m. sukiliamas, 1944-53 m. miško brolių kovos nuplovė tautos garbę. Kraujas tada tekėjo ne lašais, bet sruvenų; tūkstančiai išniekintų lavonų gulėjo bažnytkaimių aikštėse. Bet kritišku metu valstybinio masto pasipriešinimo nebuvo. Kodėl?

Taip jau buvo nuspręsta lemiamajame vyriausybės posėdyje 1940 m. birželio 14-osios naktį. Istorijos perspektyvoje reikia pripažinti, kad tai buvo teisingas sprendimas. Valstybės sienų vis tiek nebūtumėme apgynę, rusai pasienyje buvo sutelkę milžiniškas jėgas, kurios pralenkė Lietuvos kariuomenę dešimteriopai. Rusų bazės jau

buvo Naujojoje Vilnioje, Gaižiūnuose, Alytuje. Vyriausybė ir kariuomenė tegalėjo gindamasi trauktis į Rytprūsių pasienį ir būti internuoti tam, kad po metų, karui prasidėjus, dalyvautų žygyje prieš rusus. Bet tada Lietuva būtų tapusi vokiečių sąjungininke ir jos likimas gal būtų buvęs toks, kaip Rytprūsių. Būtų išsipildęs Suslovo siekimas: „Lietuva, bet be lietuvių“.

Todėl prezidento Smetonos pasitraukimas tapo simbolišku, bet reikšmingu pasipriešinimo ženklu. Prezidentai — Ulmanis pasilikęs Latvijoje, o Pacts — Estijoje, buvo tyliai sumiti ir numarinti Rusijos kalėjimuose.

Tragiškasis paskutinis posėdis yra smulkiai aprašytas jame dalyvavusių Audėno, Musteikio ir Raštikio knygose, galima sekti beveik kiekvieną jo minutę. Pasipriešinimas rusams buvo svarstomas. Už ginkluotą pasipriešinimą pasisakė prezidentas Smetona, ministrai — Musteikis, Jokantas. Jiems pritarė ir Seimo pirmininkas Šakenis. Griežtai prieš pasipriešinimą buvo nusistatęs kariuomenės vadas Vitkauskas, Merkys, jiems pritarė Audėnas, Bizauskas, Masiliūnas, Tamošaitis. Svariausias balsas aišku, čia buvo Vitkausko. Jeigu ir visi ministrai būtų nutarę priešintis, ko verta būtų jų nuomonė, jei kariuomenės vadas pranešė, jog kariuomenė neparuošta ir kovoti negali.

Generolas V. Vitkauskas yra kartinė asmenybė Lietuvos laisvės praradimo tragedijoje. Vienintelis iš paskutiniojo posėdžio

dalyvių, jis perėjo tarnauti priešiui. Jam nereikėjo laiko apsispręsti, nereikėjo dvejojti. Kai tik sužinojo, kad generolas Pavlov kviečia jį į Gudagojaus stotį koordinuoti okupacijos veiksmų, nelaukdamas posėdžio pabaigos, jis „gal net per daug skubėdamas išvyko“ (Raštikis, II-25). Vienintelis iš ministrų, jis po okupacijos pasiliko eiti dvejopas pareigas — kariuomenės vado ir krašto apsaugos ministro. Tokiu būdu jis įsiriškiavo į tėvynės išdavikų eiles kartu su Sniečkumi, Gedvilu, Guzevičiumi, Paleckiu, nors šie idėjiniai komunistai galbūt daugiau pasigailėjimo verti, negu išverstaikailiai — Vitkauskas, Liudas Gira, Markulis, Žiugžda. Bet ar tikrai gen. Vitkauskas buvo tik bevalis niekšas, paskutinio posėdžio metu apsisprendęs „išversti kailį“, ar jis buvo ilgametis slapta agentas, apsimetėlis „krumpliariatis“ priešo mašinoje? Lai susipažinęs su faktais apie tai sprendžia pats skaitytojas.

Vincas Vitkauskas gimė 1890 m. Vilkaviškio apskrityje. Knygoje „Vincas Vitkauskas — Raštai“, jis pateikia savo autobiografiją. Jo žodžiais, tėvai buvę neturtingi. Tėvas septyneris metus dirbo Amerikoje angliakasiu, užsidirbęs pinigų grįžo į Lietuvą.

V. Vitkauskas mokėsi Vilkaviškyje, Marijampolėje, brandos atestatą gavo jau tik Oriole 1914 m. Mobilizuotas tarnavo kulkosvaidininkų kuopoje Rumunijos fronte. Po Spalio revoliucijos buvo išrinktas kuopos vadu. „Tuo metu buvau pulko komiteto narys ir per vieną mano pulko eilinį, bolševiką Liuliukovą (...) palaikiau ryšį su besiformuojančiu pulke bolševikų rateliu“ („V. Vitkauskas — Raštai“, psl. 7).

1918 m. V. Vitkauskas grįžo į Lietuvą. 1919 m. vasarį įstojo savanoriu į kariuomenę, dalyvavo mūšiuose prieš bermontininkus. 1919 m. gegužį Panevėžio rajone buvo sušaudytas Vitkausko jaunesnysis brolis Juozas. „Mano brolis pakliuvo į nelaisvę kaip Raudonosios armijos savanoris, kaip Panevėžio pulkardos komisaras“ („V. V. — Raštai“, 139 psl.).

1920 m. Vitkauskas vadovavo batalionui kovose prieš lenkus. Tarp Gardino ir Druskininkų batalionas buvo atkirstas, pateko į užfrontę. Po dešimties dienų varginančios kelionės Vitkauskas parvedė batalioną į Vilnių. 1923 m. jis dalyvavo Klaipėdos vadavime, pusę metų buvo Klaipėdos komendantas.

Taikos metais gen. Vitkauskas sparčiai kilo karjeros laiptais kariuomenėje. 1923 m. gavo majoro laipsnį, 1925 m. — pulkininko leitenanto, 1929 m. — pulkininko laipsnį. Karinės tarnybos reikalais buvo komandiruojamas į Vokietiją, Šveicariją, Sovietų Sąjungą (1934 m.). Buvo ilgametis kariuomenės inspektorius, o nuo 1939 m. — divizijos generolas, I divizijos vadas. Tais metais vadovavo Vilniaus žygiui.

Iškylus nesutarimams tarp kariuomenės vado S. Raštikio ir Lietuvos prezidento bei ministro pirmininko A. Merkio, Raštikis turėjo pasitraukti iš pareigų. Tai įvyko 1940 m. sausio mėn. Visų karininkų nustebeimui ir daugelio nepasitenkinimui, kariuomenės vadu buvo paskirtas ne generalinio štabo viršininkas, natūralus kandidatas, generolas Pundzevičius, bet V. Vitkauskas, vos prieš pusmetį gavęs generolo laipsnį. Atrodo, kad viską nulėmė ministro A. Merkio pasirinkimas, jis su generolu bendradarbiavo dar nepriklausomybės kovų laikais. Nuo paskyrimo iki Gudagojaus pasidavimo V. Vitkauskas buvo kariuomenės vadu nepilnus šešis mėnesius. Laikai tada buvo neramūs, niakėsi karo debesys. Vokiečiai repatrijo savo tautiečius iš Latvijos ir Estijos. Prie Reino vyko šaltas karas. Buvo užimta Danija ir Norvegija. Ar naujasis vadas stiprino kariuomenę, ruošėsi gynybai, jei toks įsakymas būtų atėjęs iš prezidento? Deja, faktai rodo priešingai, kariuomenė buvo silpninama. Štai ką rašo S. Raštikis apie pasikalbėjimą paskutiniame posėdyje, kai buvo svarstoma pasipriešinimo galimybė: „Gen. Pundzevičius sėdėjo čia pat, netoli manęs, ir aš jo paklausiau, ar kariuomenė paruošta pasipriešinimui, ar

bet įspėta apie tai. Atsakė, kad ne, kad kariuomenė nėra gavusi jokio parengiamojo įsakymo, kad kariuomenė vykdanči norma taikos, meto mokymo programą, kad kariuomenės vadai įsakymu kulkosvaidžių kuopos esą ne pulkuose, bet atlieka šaudymus poligonuose, nors ir ne visi“ („Kovose dėl Lietuvos“, II-24 psl.). Gen. Raštikis buvo pritrenktas. Kuomet antrasis (žvalgybos) skyrius žinojo, jog Lietuvos pasienyje rusai yra sutelkę stiprias karines pajėgas, mūsų pulkai buvo sąmoningai nuginkluoti.

Idomu tai, kad gen. Vitkauskas visai atvirai ir nelauktai prisipažino, kad toks ir buvo jo tikslas. Savo knygoje jis pirmą kartą keikia „Tarybų Sąjungos priešus“, gen. K. Skučą, A. Povilaitį ir toliau rašo: „Turėdamas galvoje tokią publiką, kuri, Hitlerinei Vokietijai įsakius, kiekvienu momentu galėjo griebtis net ginkluotų provokacijų prieš Tarybų Sąjungą, isakiau (...) pasiūlyti į įvairius poligonus šaudymo pratyboms daugumos pulkų sunkiųjų kulkosvaidžių, prieštankinių pabūklų ir minosvaidžių dalinius. Tai tam tikra dalimi galėjo apdrausti nuo nusikalstamų avantiūrų“ („V. V. — Raštai“, 95 psl.). Toliau Vitkauskas cituoja gen. Raštikio priekaištus dėl kariuomenės nepasirengimo ir į juos atsaką taip: „Pirma, nesipriešinimas priklausė ir nuo manęs, tačiau kaip negalimas (dėl kariuomenės nepasirengimo ar panašių priežasčių), o kaip mūsų liaudžiai visiškai nepriimtinas, visiškai priešingas mūsų interesams. Antra, kariuomenės nepasirengimas, net jos susilpninimas laikant atsikrauti sunkius kulkosvaidžių ir prieštankinius pabūklus — mano sąmoningas veiksmas, siekiant užkirsti kelią bet kokioms reakcinėms elementų provokacijoms“ („V. V. — Raštai“, 137 psl.).

(Bus daugiau)

„ŽIDINIO“ IŠTRAUKA

Iš Vilniaus Agota Jonušienė viešėjo Plungės rajone, Babrungo kaime, pas Bernadetą Lukauskienę. Ten sutiko piemenaujątiną Liną Lukauską, tik Bernadetos bendrapavardį našlaitį. Čia jis gano kalakutus. Pasak Jonušienės, tas Linukas, kuriam šis rudenį šešiolika metų, niekada nėra matęs savo artimųjų, nors turi dvi seseris, brolį, dvi tetas iš motinos pusės ir patėvį. To berniuko giminės nenori, šalinasi, nes veda normalioje visuomenėje nepriimtina gyvenimą. „Valstiečių laikraštis“ klausia: „Jei Linui taps savais B. Lukauskienės namai,

(Schwarzwald). Tai tikrai labai gražus miškas, aukšti medžiai — eglės, pušys ir dar kitoki. Kai pasiekėme kalno viršūnę, pamatėme didelį pastatą, kur buvo įsikūręs prancūzų armijos štabas. Taip pat netoli buvo amunicijos sandėliai, tai neleido per arti prieiti.

Sargybiniai pasakė, kad turime laukti, kol gausime transportą. Ilgai laukti neteko, nes iš sunkvežimių iškrovė amuniciją ir mums liepė sulipti. Vaziavome visą laiką pakalniais, vingiuotais, kartais labai stačiais keliais. Nors tikrai neįnuiotame nuotolio, bet, manau, kad mus vežė gal dvidešimt kilometrų.

Baden-Baden miestas

Privažiavus Baden-Baden priemiestį, mums įsakė išlipti. Prancūzų kareivis kažką pasakė, parodė ranka miesto kryptimi ir nuvažiavo. Mūsų grupę sudarė gal dešimt vyrų. Iš daugiau kaip šimto lietuvių beliko tik du, nes ypač tą naktį visi išsiblaškė. Nebeteko daugiau nei vieno susitikti. Girdėjau, kad nemažai belaisvių anksčiau pasuko į Schwarzwald pusę ir buvo kalbama, jog esesininkai juos sušaudė. Nėra žinios, ar ten buvo ir lietuvių.

Apsistojome dideliame kelių aukštų name, kuriame kadaise buvo universitetas, bet dabar pastatė įkurta sveikataučių stovykla. Daugiausia jame buvo rusų civilių — vyrų ir moterų. Visi gražiai apsirengę, visi linksmi, juk karas baigėsi.

Mums parodė didelį kambarį trečiame aukšte. Jis tuo metu buvo visai tuščias, bet vėliau atsirado tokių kaip mes, o taip pat keletas sužeistų civilių iš ligoninės. Jie sakė, kad, vaziuojant pakalnėmis, sunkvežimio stabdžiai sugedo, mašiną sudaužė, keletą net sunkiai sužeidė, tai jie palikti ligoninėje. Kurie lengviau sužeisti, atvežė į stovyklą.

„Žmonės be vietos“ Baltijos kraštuose

Idomu, kas atsitiktų, jeigu būtų pradėta reikalauti, kad Amerika taptų dvikalbiu kraštu, t.y. visos mokslo, paslaugų, verslo įstaigos bei žmonės ir, žinoma, visi, kurie jose dirba, privalėtų mokėti dvi kalbas. Už nusizengimus dvikalbiškumo taisyklėm būtų skiriamos atitinkamos bausmės.

Daugelis sakyktų, kad tai absurdiška: krašto kalba yra anglų, todėl visi, norintieji gyventi Amerikoje, turi prisitaikyti. Kitu atveju susidarytų tokia painiava, kad net dangaus angelai nemokėtų atnarpinti. Juk Amerika yra daugiatautė valstybė, tad ir kalbų čia daugiau negu prie Babelio bokšto statybos... Nepaisant, kiek kuria svetima kalba kalbančiųjų, jeigu tie žmonės panorėjo gyventi angliškai kalbančiame krašte, tai jų pareiga prisitaikyti, nesistengiant, kad visi valstybės gyventojai nusilenktų mažumos reikalavimams.

Tiek pat absurdiškai skamba rusų tautybės gyventojų noras, kad Latvija taptų dvikalbė. Tačiau rusams tai atrodo logiška. Juk, šiaip ar taip, apie 90 proc. latvių jau moka rusiškai, tai jiems nesudarytų sunkumų, o rusams, gyvenantiems Latvijoje, nereikėtų mokytis sunkios ir „nesvarbios“ latvių kalbos. Dėl to latviški „šovinizmo“ daugelis rusiakalbių negali gauti Latvijos pilietybės ir jų ateities miglota.

Vakariečių spaudoje jau daug kartų rašyta apie etninių rusų „sunkumus“ Baltijos valstybėse, kaip tik dėl to, kad Estijoje ir Latvijoje yra suvaržyti pilietybės gavimo įstatymai ten gyvenantiems rusams. Lietuva dažniausiai nekabinama, pažyminti, kad pilietybė rusams buvo suteikta lengvatinėmis sąlygomis, nereikalaujant jokių egzaminų ar įsipareigojimų (jau visai kitas reikalas su tikrais lietuiviais, gyvenančiais už Lietuvos ribų — čia reikalavimų netrūksta).

Lapkričio 26 d. „Chicago Tribune“, net pirmojo puslapio matomiausioje vietoje, vėl verkslėna dėl rusų vargų Baltijos valstybėse, nes tai nauja „žmonių be vietos“ banga.

suaugęs jis vis vien susiras savo vyresniąsias seseris ir brolį. Ar nepaklaus, kodėl palikę jį vieną atpirkti tėvų nuodėmes?“ (V.R.)

Danutė Bindokienė

Pagal dabartinius Latvijos ir Estijos įstatymus, pilietybę tegali gauti asmenys, kurie išlaiko minimalius to krašto kalbos mokėjimo egzaminus, kitu atveju — „niet“. Deja, straipsnyje nepaklausiama, kodėl asmenys, gyvenę 10, 15 ar daugiau metų Latvijoje, nepasistengė bent pramokti latviškai, bet drįsta reikalauti, kad latviai mokėtų rusiškai? Verčiau rusus mokyti „svetimos“ kalbos, esą jau yra žmogaus teisių pažeidimas, į kurį turėtų dėmesį atkreipti ir Jungtinės Tautos.

Straipsnis padvelkia prielaida, kad Latvija ir Estija, taip „nehumanistiškai“ besielkiančios su rusakalbiais, vaikšto supuvusių lieptu virš bedugnės. Jeigu „skriauda“ nesiliaus, motulė Rusija gali būti priversta gelbėti savo vaikus, ir situacija Baltijos valstybėse panaši į buvusios Jugoslavijos. Žinant kokios „efektingos“ yra JT ir NATO pastangos sustabdyti kraujo liejimą Bosnijoje, tai Baltijos kraštams nieko gera nežada, juo labiau, kad Rusija nuo pat pradžios nuolat žvalgosi į šių valstybių teritoriją.

Pagal straipsnio autorių, šiuo metu Latvijoje svetima tauta sudaro 46 proc., Estijoje — 36 proc., Lietuvoje — 9 proc. Nors ir tą skaičių įtraukiami ir kitų tautų gyventojai, vis dėlto daugiausia yra rusų. Aprašydamas „beviltišką“ rusakalbių būklę Baltijos valstybėse, autorius pažymi, kad nei vienas jų nenori grįžti į Rusiją, nes čia kur kas geriau gyventi. Norom nenorom pamirina ir kaip rusai į tuos „nesvetingus“ Baltijos kraštus pateko. Tai ne geresnio gyvenimo ieškantys imigrantai, bet okupanto atvežti kolonistai, tačiau siūloma ieškoti ieškantys imigrantai, bet okupanto atvežti kolonistai, tačiau siūloma ieškoti kompromisų, kurie patenkintų ir rusakalbius, ir neerzintų Maskvos. O dėl latvių ir estų noro išlaikyti savo etninę tapatybę, išsaugoti švąrią kalbą, kurią jie laiko didžiausiu tautiniu turtu, juk tai verta paaugoti, kad naramintų didžiojo kaimyno būklę, ir etninių rusų tuose kraštuose skundus.

• Pirmasis Amerikos laivas „Columbia“ 1787 m. rugsėjo 30 d. išplaukė iš Bostono uosto kelionei aplink pasaulį.

NEBUVO LEMTA ŽŪTI

JUOZAS KULIUKAS

1

Juozo Kuliuko atsiminimai, „Nebuvo lemta žūti“, spausdinti „Draugo“ atkarpoje iki š.m. rugpjūčio 18 d., susilaukė nemažo skaitytojų dėmesio. Atkarpoi pasibaigus, gavome daug „nusiškundimų“, kad J. Kuliuko istorija nutrūko per staiga — būtų buvę idomu sužinoti, kas atsitiko, kai jis išėjo pro belaisvių lagerio vartus, kaip pateko į laisvę. Atsiminimų autorius, kuris šiuo metu gyvena Nottingham, Anglijoje, maloniai sutiko savo išgyvenimus papildyti ir skaitytojų smalsumą patenkinti. Čia spausdiname neilgą jo atsiminimų tęsinį. (Redakcija)

1945 m. balandžio mėnesį baigėsi nelaisvė

Išėjė pro belaisvių lagerio vartus, visi stengėmės kaip galima greičiau ir toliau nuo to lagerio pasitraukti, kad tik nebeapatektume esesininkams. Kai apleidom lagerį, tikrai nežinojome, į kurią pusę bėgti. Belaisvių buvo pilnas laukas — šimtai, gal tūkstančiai. Persiskyrė su draugu, kuris mane pažadino, kad pradėjo apšaudyti lagerį. Nebuvo galima surasti vienas kito, nes naktis buvo gana tamsi. Sviediniai sproginėjo aplink lagerį. Visi stengėsi susirasti saugesnę vietą, bet niekas nežinojo, ar iš viso tokia vieta yra.

Traukėmės, kaip atrodė, šiaurės vakarų pusėn. Pradžioje mažas gyvenvietės. Nieko neteko susitikti — nei kareivių, nei civilių. Nežinau, kiek toli nuėjom. Pradėjo austi. Visi buvo labai išvargę. Aš pats vos galėjau paeiti, nes praėjusią naktį praleidau sargyboje, o, be to, dar vis labai gerai jaučiausi nuo to užnuodyto vyno.

Miškelyje sustojom poilsui. Kai tik atsisėdau, nepasijutau, kaip užmigau.

Pabudau saulei jau gan aukštai pakilus. Daugumas belaisvių buvo nuėję tolyn, bet mes prisijungėme prie kitų. Susidarė nemažas būrys. Už keleto kilometrų priėjome kryžkelę ir nežinojome, kuria kryptimi mums geriau eiti.

Į kairę buvo Schwarzwaldo miškai. Mums buvo sakę, kad ten dar laukosi nemažai esesininkų dalinių, todėl nelabai kas norėjo į kryptimi eiti, nors už miškų buvo Reinas ir Prancūzija. Dešinėje kelias vedė tolyn į Vokietiją, o tiesiog rodyklė rodė, kad ten yra didesnis miestas. Daugumas ir patraukėme ta kryptimi. Mūsų grupėje buvo mažai likę lietuvių.

Pasiekėm tą miestą, kurio vardas — Freudstadt. Buvo labai sunaikintas, bet ten susitikom belaisvių, kurie sakė, kad miestą jau prieš porą dienų yra užėmę prancūzai. Jokios tvarkos dar nebuvo, maisto esą labai sunku gauti. Visur matėme ilgas prancūzų armijos tankų ir visokių ginkluotų dalinių kolonas, mašinas, pilnas kareivių, traukiančias fronto link. Prancūzų karo policija mums įsakė eiti toliau nuo fronto linijos, tad vėl pasukom Schwarzwald pusėn.

Apsistojome nelabai toli rastame mažame miestelyje. Mus prižiūrėjo to miestelio burmistras. Maistas buvo geras. Atrodė, kad vokiečiai stengėsi mums būti kaip galima geresni, bet po poros dienų įsakė, kad turime eiti kiek toliau: ten gausime transportą ir mus nuveš į krašto gilumą, tolyn nuo fronto.

Tose apylinkėse buvo nemažai prancūzų kariuomenės, daug iš Afrikos, Alžirijos, o mūsų grupėje buvo keletas rusų belaisvių, tarp jų ir kaukazičių, kazachų ar kažkokių kitokių. Jis su tais alžiriečiais gerai susikalbėjo. Mesėjome vis tolyn, į tą Juodąją girią

(Bus daugiau)

„EGLUTĖS“ APŽVALGA

Jau 44 metus yra leidžiamas vienintelis užsienio lietuvių žurnalas vaikams – „Eglutė“. Šio žurnalo pradininkas buvo kunigas Pranciškus Juras, o pirmasis redaktorius – poetas Br. Brazdžionis, kuris ir parinko šiam vaikų žurnalui vardą – „Eglutė“. Pirmasis „Eglutės“ numeris pasirodė 1949 m. Kalėdų metu, nors numerio oficialioji data buvo 1950 m. sausis.

Įžangoje redaktorius išreiškė tai, ką daugelis užsienio lietuvių šeimų tuo metu išgyveno: „Nežinome šiandieną tėvynę likusių likimo, nežinomos nei mūsų ateities dienos. Esame išsiblaškę po visą pasaulį. Tik mintimis begalime grįžti... ir susėsti prie šeimos Kūčių stalo. Su gražiausiomis šeimoms šventėmis Kalėdomis ateina mūsų šeima, „Eglutė“. Vienas lietuviškos šeimos nuotaika teisingia ji mus visus, esančius laisvajame pasaulyje ir težaliuotą mūsų namuose“.

Vienas po kito pasirodė „Eglutės“ numeriai, spausdinami Ne-kaltai Pradėtosios Marijos seserų neseniai įkurtoje spaustuvelyje, Putnam, CT. Jie keliavo į įvairius kraštus, kur tik buvo nuklydę lietuviai.

Po Br. Brazdžionio redagavimo darbą 1951 m. tęsė rašytojas Pranas Naujokaitis. Jis su dideliu pasižentimu dirbo penkerius metus. 1956-57 m. „Eglutė“ redagavo Stepas Zobarskas. Tai buvo tikras pasiaukojimas, nes pelno toks darbas negalėjo duoti. 1958 m. laikraštėlių redagavo Antanas Šerkšnys, o jam nebe-galint toliau dirbti, „Eglutė“ atsidūrė beviltiškoje padėtyje. Ją atvežė į Putnamą ir pavėdė seselės, kurios nuo 1952 m. „Eglutė“ administravo, o dabar ir redaguoti ją teko.

1959 m. redakcinį darbą sumaniai dirbo seserys Elena ir Irena Imbrasaitės. Jos pakeitė laikraštėlio išvaizdą. Didesnis šriftas, spalvingesni puslapiai, vaikai labiau suprantama medžiaga, naujai prabilo augančiam lietuviškam jaunimui. Prie redagavimo prisidėjo ir sesuo Paulė Savickaitė, o vėliau sesuo Teresė Mieczkowski. Laikraštėlis „atsigavo“. Tuo metu daug vaikų rašytojų rašė „Eglutėi“, o menininkai savo iliustracijomis gyvino žurnaliukus puslapius. „Eglutė“ prenumeruodavo kiekviena lietuviška šeima, tad ji galėjo tvirtai finansiskai stovėti, galėjo skirti honorarus už piešinius, rašinius, skelbti įvairius konkursus.

Nuo 1963 m. rudens „Eglutės“ redagavimo darbą perėmė seselė Ona Mikailaitė. Jos žodžiais tariant: „Tai buvo durys į spaudos pasaulį, su kuriuo susipažinau iš bėdos ir prie jo pasilikau iš meilės“. Ši darba ji sąžiningai ir pasiaukojančiai dirbo 20 metų. 1993 metais ses. O. Mikailaitė pastoraciniai darbui turėjo išvykti į Lietuvą. „Eglutė“ vėl pasiliko neaiškioje padėtyje. Čia į pagalbą atėjo JAV LB Švietimo taryba. Ji savo globon perėmė „Eglutės“ leidimą. Ji nenorėjo, kad šis, vienintelis užsienio lietuvių žurnalas, skirtas vaikams ir gyvų virš 40 metų, staiga išnyktų. Nuo 1993 m. sausio „Eglutės“ redagavimo darbą perėmė Nijolė Nausėdienė, jos leidi-ma globojo JAV LB Švietimo taryba, o jos administracinius reikalus ir toliau rūpinosi Putnamo seselės.

Pradėjusi šį darbą N. Nausėdienė tikėjosi susilauksianti didesnį lietuviškos visuomenės dėmesio, paramos. Juk tai yra įvadas vaikų į tolimesnį mūsų lietuviybės brendimą. Didžiausias lietuviybės skiepįjimas prasideda nuo mokyklos suolo, nuo jiems skirtų lietuviškų knyge-

lių, nuo lietuviško vienintelio vaikų žurnalo. N. Nausėdienė išsiuntinėjo visų lietuviškų mokyklų vedėjoms laiškus, siūlydama „Eglutę“ skaityti ir nagrinėti klasėse, prašydama vaikų rašinių ir piešinių. Į laiškus atsiliepė Kanados, Los Angeles, Bostono, Detroito, Clevelando ir kt. Amerikos miestų lietuviškos mokyklos, tik de-ja, iš Čikagos mokinių skaičiumi dviejų didžiausių mokyklų visoje Amerikoje negavo jokio atgarsio.

Aplenkdamis su vaikais vaikų knygelių ir žurnalų skaitymą, nepriauginsime vaikų prie „Draugo“ ar kitų lietuviškų laikraščių skaitymo, o ką jau bekalbėti apie bet kokią rimtesnę literatūrą? Neišgelbės mūsų laikraščių ir žurnalų skaitytojai Lietuvoje, nes jie patys nėra pajėgūs užsisakyti juos, o tokių, kurie užsako jiems Amerikoje, gretos kasdieną mažėja.

Nepaisant to, kad „Eglutės“ prenumerata metams yra tiksliai 15 dol. Amerikoje ir 20 dol. į kitus kraštus, prenumeratorių skaičius kasmet mažėja. Mažėjančių prenumeratorių skaičiui, tolygiai mažėja ir aukotojų skaičius. O išlaidos, susijusios su kiekvienu „Eglutės“ numerio išleidimu, kasmet ne mažėja, o didėja.

Lietuvos žurnale „Gimtas žodis“ 1993 m. taip buvo rašoma apie „Eglutę“: Išėjvijos lietuvių-kus džiugina mėnesinis lietuviškas žurnalas vaikams „Eglutė“. Leidinyje spausdinama įvairių poezijos ir prozos kūrinių. Be abejo, pateikiama nemaža pasakaikių. Apsakymeliuose atskleidžiami vaikų tarpusavio santykiai, ugdoma pagarba tėvams, aprašomi mažųjų nuotykių gamtoje ir kt. Rašoma ir mokslo populiarinimo, kultūros temomis. (...) Lietuviškiei užsienyje svajoja apie Lietuvą, ją domisi, jos ilgisi. Dauguma jų lanko lituanistines mokyklas, todėl gerai moka lietuviškai. Tėvų ar senelių kraštui jie skiria įdomių minčių, prasmingų posmų. Skaitai ir susimąstai: „Ar išmokėme mes Lietuvos vaikus šitokios pagarbos, meilės Tėvynei?“

Reikėtų pasidžiaugti, kad turime tokį gražų lietuviybės židinį, ir palinkėti „Eglutės“ leide-jams kuo geriausios sėkmės“. Omahos LB per Danutę Šulskienę atsiuntė „Eglutės“ paramai 200 dol. auką su tokio turinio laiškelio: „Siunčiu 200 dol. dovaną jūsų laikraštėliui. Prašom tęsti dar toliau tokį gerą darbą...“

„Eglutė“ taip pat susilaukė paramos iš Vilijos Nasvaitytės-Klimienės, kuri atsiuntė jai 100 dol.; Raimondas Juzaitis iš Los Alamos – 50 dol.; Danguolė Varnas iš Los Angeles – 50 dol.; Kastytis Karvelis iš Northville – 50 dol.; Linas Vaitkus iš Euclid – 30 dol.; Marija New-som iš Los Angeles – 25 dol.; Arija Batūra iš Etobicoke (Kanada) – 20 dol.; Rasa Paskočienė iš Lockport – 15 dol.; Stasė Vaišvilienė ir Oak Lawn – 10 dol.; Rūta Mikulionis iš Northville – 10 dol.; Victoras Adams iš Brookfield – 10 dol.; Nomedas Šilgailis iš Baltimorės – 10 dol.; Alius Meilus iš N. Springfield – 10 dol.; Marija Hauser iš Lexington – 10 dol.; Vitas Sirgėdas iš MI – 5 dol.; Marius Kasniūnas iš Orland Park – 10 dol.; Mirga Girnienė iš Westford – 25 dol.;

Čia suminėtos visos aukos, kurios „Eglutės“ administracija gavo nuo birželio mėnesio, perėmus administracinį darbą iš Putnamo seselių. Visiems aukotojams ir rėmėjams „Eglutės“ vadovybė išreiškia gilią padėką. Nuo š. m. sausio mėn. JAV LB Švietimo taryba išleido „Eglutės“ kiekvieno numerio garsia-

Maironio lit. mokyklos mokinės laukia eilės gauti pasirinktą knygą. Mokykla turi kilnojamą knygynėlį, iš kurio mokiniai gali pasirinkti knygų ne vien mokytojų užduotų perskaityti, bet ir savo malonumui. Iš kairės: mokyk. A. Elvikienė, 3 sk. mokinė Daina Norušytė ir knygyno vedėja S. Masiulienė.

Nuotr. Eglės Novak

GALIMA LAIMĖTI STIPENDIJĄ

Poetės Marijos Aukštaitės Tyrimo fundacijos iniciatyva, tarpininkaujant dr. Horst Wittmann, Toronto universitetas, liepos 6-tą dieną 1994 metais, įkūrė Marija Aukštaitė Bursary ir priskyrė su „The School of Graduate Studies“, prie „The Centre for Russian and East European Studies“. To Centro direktorius yra profesorius Robert Johnson.

Si „Bursary“ stipendija yra skiriama „Graduate“ studentams ar kitiems tinkamiems tyrinėtojams, kurie gerai moka lietuvių kalbą. Tyrinėjimo darbas turi tęstis mažiausiai porą mėnesių. Užbaigtas akademinis raštas turi atitikti „Selection Panel“ ir būti tinkamas mokslinei spaudai.

„Selection Panel“ stipendijos suteikimas bus sprendžiamas pagal kandidato įteikto tyrimo plano vertę: pradžioje, įžiūrėti kaip giliai tyrinėtojas supras poetės Marijos Aukštaitės kūrybą, ją įvertins ir priskirs vietą lietuvių literatūroje ir intelektualinėje istorijoje; gale projekto tyrinėtojas turės įteikti centrui savo užbaigtą darbą.

Universiteto vertinimo komisija bus sudaryta iš trijų asmenų: 2 literatūriniai istorikai (prof. Horst Wittmann, pirm., kitas literatūrinis mokslininkas iš The Centre for Russian and East European Studies), ir trečias nešališkas narys, mokantis lietuvių kalbą.

Komisija peržiūrės stipendijai kandidatų aplikacijas iš viso pasaulio ir išrinktą tinkamiausią gauti Marijos Aukštaitės Bursary stipendiją. Pradžioje jos vertė bus ne mažiau 2,000 dol. kasmet pagal aplikantų kvalifikaciją ir tyrimo ilgį.

Tinkamiausias kandidatas, gyvenantis už Kanados ribų,

juostes. Tokias juosteles gali klausytis ir tobulinti lietuvių kalbą tie, kuriems yra sunkiau skaityti. Nereikia tėvams skaityti pasakų, vaikai patys gali jų klausytis. Jos taip pat gali būti naudojamos mokyklose. Vienos tokios garsiajuostės kaina su žurnalu yra 5 dol., o be žurnalo – 3 dol. Jas galima gauti, kreipiantis į Švietimo tarybą telef. (708) 301-6410.

Artėjant Kalėdų šventėms ir aš, kaip ir pirmasis „Eglutės“ redaktorius Br. Brazdžionis, kreipiuosi į visus tėvelius, plačiąją lietuvišką visuomenę, kad su gražiausia šeimos švente – Kalėdomis – teateina mūsų šeimona „Eglutė“ ir „težaliuotą“ kiekvienose lietuviškuose namuose.

Nijolė Nausėdienė

galės konkuruoti gauti paramą iš „The Centre for Russian and East European Studies“ kelionės išlaidoms. Kandidatas dirbs „Russian and East European Studies“ centre, naudojant Poetės Marijos Aukštaitės leidinius, kurie yra Roberts knygynė, Toronto universitete. Marija Aukštaitė Bursary yra skelbiama Toronto universiteto leidiniuose. Poetės Marijos Aukštaitės Tyrimo fundacijos veiklos tikslas yra taipgi rinkti aukas, kurių dividendai užtikrins Marijos Aukštaitės Bursary stipendijas mokslą gilintiems aplikantams universitete.

Aplikantai, norintys pasinaudoti „Bursary“ stipendija, prašomi kreiptis raštu pas: Director of the Centre for Russian and East European Studies, Marija Aukštaitė Bursary,

315 Bloor ST. W., Toronto, Ontario, Canada M5S 1A3.

Rėmėjai, ieškantys įsteigti mokslinį, objektyvų tyrimą lietuvių intelektualinės istorijos ir norintys paremti Marijos Aukštaitės Bursary, prašom siųsti aukas ar testamentinius palikimus Toronto universitetui, Marija Aukštaitė Bursary saskaiton (Expendable acct #: 9-401-019-5011; appropriation #: 497-019-50) šiuo antrašu: University of Toronto, Marija Aukštaitė Bursary, 315 Bloor St. W., Toronto, Ontario, Canada M5S 1A3.

J.A. Narkevičius

• 1923 m. rugsėjo 1 d. Japonijos rytinį pakraštį sukrėtęs žemės drebėjimas pareikalavo per 140,000 žmonių gyvybių.

Po sėkmingų respublikonų partijos rinkimų lapkričio 8 d. Detroito susitikio (iš kairės) Lietuvių respublikonų federacijos pirm. Jonas Urbonas ir naujai išrinktas JAV senatorius Spencer Abraham iš Michigan valstijos.

TRANSPAK

Talpintuvai siunčiami kas savaitę. PINIGAI pervedami DOLERIAIS papigintomis kainomis.

MAISTO SIUNTINIAI ŠVENTĖMS

Nuo \$29.- iki \$98.- Du patys populiariausi:

\$39.- kava tirpi, kava malta, vitaminizuota arbata (tirpi), kakava tirpi, vaisių koncentratas, sausainiai, aliejus, mėsos konservai, aspirinas, multivitaminai.

\$98.- dešra "Saliami", mėsos konservai, šprotai, vaisių koncentratas, margarinas, aliejus, sūris (įvairių rūšių), sausainiai, vitaminizuota arbata (tirpi), kakava tirpi, kava malta, kakava, cukrus, ryžiai, makaronai, razinos, majonezas, konservuoti žirneliai, šokoladas, aspirinas, multivitaminai. VISI PRODUKTAI UŽSIENIETIŠKI.

Pageidaujant prisiųsime smulkia informaciją. Siųskite per seniausią siuntinių į Lietuvą įstaigą. Dirbame nuo 1987 m.

TRANSPAK, 2638 W. 69th St. Chicago, IL 60629 Tel. 312-436-7772

CLASSIFIED GUIDE

FOR RENT

Išnuomojamas 4 kamb. butas, 7136 S. Mozart. Sav. gyvena antrame aukšte, iš kiemo pusės.

Išnuomojamas 3 kamb. apšildomas butas, apyl. 71 St. ir Washenaw Ave., vienas arba dvieji suaugusiems asmenims. Yra šaldytuvas ir virimo plyta. \$325 mėn. + „security dep.“ Kreiptis į Almag nuo 8 v.r. iki 3 v. p.p., tel. 312-476-8727.

Išnuomojamas švarus, šiltas 2 mieg. butas pirmame aukšte, 5520 S. Whipple. Pensininkams nuolaida. Tel. 708-598-3566.

FOR SALE

Parduodami importuoti ir amerikiečių gamybos AUTOMOBILIAI prieinama kaina. Kreiptis į Raimundą tel. 708-960-2100, Continental Acura, 2110 Ogden Ave, Lisle, IL

MISCELLANEOUS

10%—20%—30% pigiau mokėsit už apdraudą nuo ugnies ir automobilio pas mus.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. — (708) 424-8654
(312) 581-8654

ELEKTROS.
VEDIMAI — PATAISYMAI
Turis Chicago miesto leidimą. Dirbu ir užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
312-779-3318
KLAUDIUS PUMPUTIS

Gailu prižiūrėti vyr. amžlaus žmones, padėti namų ruošoje ir slaugyti sergančius.
Tel. 708-652-2825

TAISOME
SKALBIMO IR DŽIOVINIMO MAŠINAS, ŠALDYTUUVUS, ŠILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VENTILUOJUS.
H. Deckys
Tel. 585-6624

TAURAS AUTO IMPORT-EXPORT
Padedame pirkti automobilius „dealer“ varžytinėse. Siunčiame automobilius Europą, pradėdami nuo \$500; taip pat jų detales. Tel. 908-965-0805.

WEALTH I & I
VIDMANTAS GARLAUSKAS

Padeda vyresniesiems pasirinkti tinkamus investavimus, kad būtų galima sumažinti mokesčius ir gauti aukštesnius procentus.

312-778-1305
Investments provided by Registered Representatives of Capital Securities Investment Corporation, Member NASD/SIPC

REAL ESTATE

GREIT PARDUODA
RE/MAX REALTORS
(312) 586-5959
(708) 425-7161

RIMAS L. STANKUS

- Perkant ar parduodant
- Greitas ir sąžiningas patarimas
- MLS kompiuteriui ir FAX pagalba
- Nuosavybių įkainavimas
- Perkame ir parduodame namus
- Apartamentus ir žemę
- Pensininkams nuolaida

HELP WANTED

HELP WANTED
Receptionist for dental office located in Chicago, Tue. & Fri. Must speak English. Tel. 312-476-2112.

ROOFERS
You Can Climb The Ladder Of Success
Would prefer English speaking individuals. Minimum 2 years experience with Hot BUR and Rubber Roofs. All work located in the No. Carolina area with accommodations available. Screening test for illegal drug use may be required as a condition of employment.
We Offer:
• Year Round Work
• Exceptional Wages
• Paid Hospitalization
• Vision Plan
• 401K Pension Plan
• Advancement Opportunities
• Dental Plan
• Relocation Availability
Call Simon Roofing at 1-800-523-7714
Ask for Karen
Start Climbing to Success Today!
Equal opportunity employment

ART'S EMPLOYMENT AGENCY
Siūlo įvairius darbus vyrams ir moterims: valymo, namų ruošos, vaikų ir senelių priežiūros bei kt. Kreiptis: 708-824-2002. Kalbame lietuviškai.

IEŠKO DARBO

45 m. moteris ieško bet kokią darbą.
Skambinti: 312-476-6540

Your ticket to a secure retirement.

For a recorded message of current rate information, call 1-800-4US BOND 1-800-487-2663

Take Stock in America U.S. SAVINGS U.S. BONDS
A public service of this newspaper

SŪDYTOS SILKĖS IŠ KANADOS!

Užsisakykite šventėms jau dabar!

20 svarų statinaitė — \$32

8 svarų statinaitė — \$18

Skambinkite: 708-532-5951

Pristatome UPS

Dr. JUOZAS JAKŠTAS

NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS ISTORIJA
1918-1940

Vytauto Didžiojo universiteto profesorius paskutinis kūrinys, skirtas nepriklausomos Lietuvos laikotarpiui nušviesti. Skaitytojas ras atsakymus į daugelį klausimų, kuriuos autorius pats išgyveno, patyrė.

Knyga 272 puslapių su gausiomis ir retomis iliustracijomis. Priede: 1922, 1928 ir 1938 metų Lietuvos respublikos konstitucijos, ministrų kabineto sudėtis 1918-1940 metais. Knyga įrišta, išleido VYDŪNO fondas Čikagoje, tinka dovanoti kiekvienam lietuviui ir Lietuvoje. Knygos kaina 15.00 dol. Užsakant paštu, dar pridėdama 2.50 dol., į Kanadą 3.00 dol., kitus kraštus 3.50 dol. Illinois valstijos gyventojai dar pridėdama 1.31 dol. mokesčių. Užsakymus siųsti: DRAUGAS, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629.

LAIŠKAI

DĖL KLAIDINANČIO
VYRIAUSYBĖS
PAREIŠKIMO

Laikraštyje „Drauge“ 1994 m. lapkričio 14 d. paskelbtas tendencingas straipsnis „Kaltinimas be pagrindo“.

Vyriausybės patarėjų rašte rašoma, kad Valstybinė mokesčių inspekcija neturi jokių duomenų, jog lešos, siunčiamos per B. Gajauską, apmokestinamos. Tai aiškus skaitytųjų klaidinimas. Pinigai siunčiami ne per mane, bet į Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos buhalteriją. Mokesčius uždėjo Politinių kalinių ir tremtinių sąjungai.

Mokesčių inspektorė labai paprastai paskaičiavo mūsų pajamas. Suskaičiavo kelių metų senumo „Tremtinio“ laikraštyje skelbtas aukas, tame tarpe BALFO, laikraščio prenumerata, pridėjo kelių bei patalpų nuomos mokesčių.

Gautas aukas sunkiai gyvenantiems politiniams kaliniams ir tremtiniams mūsų sąjunga visas išdalina, nepanaudodama jų kitiems tikslams. Mes esame tik tarpininkai tarp aukotojų ir gaunančių paramą. Dažnai teikiame žinias apie paramos reikalingus sąjungos narius ir parama suteikiama betarpiškai.

Balys Gajauskas
Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos prezidentas

NEJMANOMA SUPRASTI

„Darbininkas“ š.m. lapkričio 11 d. laidoje išspausdino P. Pečiulaičio pateiktą sąrašą dvidešimt buvusių sovietų KGB karininkų, kurie dabar dirba Lietuvos valdžiai. Jų tarpe yra buvęs sovietų KGB majoras V. Bučys, dabar nepriklausomos Lietuvos majoras pasitraukęs sienos apsaugos tarnyboje. Dar sovietiniais laikais majoras Bučys buvo Lazdijų pasienio punkto viršininku ir „net nebandė slėpti savo neapykantą Lietuvos nepriklausomybei“. Dabar jis yra Marijampolės rinktinės specialistas praleidimo klausimais. Kitas pavyzdys yra buvęs sovietų KGB kapitonas A. Kuckailis, dabar nepriklausomos Lietuvos majoras valstybės sienų apsaugos tarnyboje. Majoras Kuckailis rugpjūčio mėnesio pučo metu iškėlė kolaborantų į atkuriamą sovietinę valdžią. Likusių aštuoniolikos buvusių sovietų KGB karininkų istorijos taip pat įdomios.

Jeigu tas straipsnis yra teisingas, tai daug kas paaiškėja Vilniaus vyriausybės atžvilgiu. Pavyzdžiui, kodėl Lietuvos vyriausybė nenori įsileisti Amerikos lietuvių karininkų. Kodėl kai kurie JAV LB Tarybos nariai savo darbingoje sesijoje pataikavo Vilniaus vyriausybės atstovams ir net nenorėjo diskutuoti rezoliucijos dėl pilietybės ir nuosavybės grąžinimo Sibiro tremtiniais. Tokia rezoliucija yra labai prieštaringa KGB interesams. Kam toks rezoliucijos nepravėdymas iš tikrųjų pasitarnavo? Net ir „Kančių istorija“ įgauna kitą atspalvį, kai Lietuvos vyriausybė turi savo tarpe buvusius KGB karininkus, kurių pirmtakūnai vykdė knygoje užtušutas bašybes!

Lietuvos vyriausybė su prezidentu Brazausku, galutinai atsakingu už savo Lietuvos karininkų paskyrimą, paaukštinimą ir t.t., yra atsakinga ir už tų dvidešimt buvusių sovietų KGB karininkų buvimą Lietuvos vyriausybėje. Jeigu vyriausybė toleruoja ir proteguoja buvusius sovietų KGB karininkus savo tarpe, tai Amerikos lietuviai turėtų rimtai pagalvoti, kodėl jie remia dabartinę

Philadelphijos „Laisvės Varpo“ vietininkijos iškyloje vyr. skautė Audronė Gulbinaitė, talkinama paukštytės Dainos Maciūnaitės, atlieka pionierijos uždavinį.

Nuotr. A. Gulbienieš

TO LINKIU MARQUETTE PARKUI

Vilniaus vyriausybė. Atsižvelgus, kaip šiltai prezidentas Brazauskas buvo neseniai sutiktas keliose lietuvių apylinkėse, kyla klausimas, kam kai kurie mūsų dideli veikėjai iš tikrųjų tarnauja? Kad prezidentas Brazauskas proteguoja tokius sovietų KGB karininkus, yra gal suprantama, bet nepriimtina. Kas yra nesuprantama, tai, kodėl kai kurie mūsų veikėjai tiesioginiai ar netiesioginiai remia tokią vyriausybę ir jai pataikauja. Ar jie yra tikrai tokie naivūs?

Donatas Skučas
Washington, DC

MUMS DARO GĖDA

Esu šiame krašte antri metai. Atvykau užsidirbti dolerių ir to nesigėdžiu. Kitą vasarą vėl grįšiu į Lietuvą. Atleiskit, kad sutrukdysiu „Draugo“ skaitytojus savo pastabomis.

Nesu nei komunistas, nei tėvynės išdavikas, nei vagis. Dirbu visokių darbų, kas tik pasitaiko, nors turiu gerą specialybę ir tikiuosi vėliau iš to Lietuvoje įsidarbinti. Darbu nebūna, ir nei vienas darbdavys dar nesiskundė mano pareigumu. Stengiausi įsijungti į lietuvių visuomenės gyvenimą, bet pajutau nepatalpimą sieną tarp ankščiau atvykusių ir tų, kurie dabar atvyksta iš Lietuvos. Mumis nepasitikiama ir dažnai žiūrima lyg į kokius nusikalėlius. Tai labai skaudu. Matau, kad apie Lietuvos vyriausybės ponus ir kitus „svarbiuosius“ labai jau lanstomasi, šokinėjama, nors daugumas prie komunistų buvo tikri išgamos. Mes esame traktuojami labai šaltai.

Pinigai, kuriuos čia uždirbu, keliauja į Lietuvą (tik tiek pasilieku, kiek pragyventi būtinai reikia). Ten padėdu mano tėvams ir broliui atstatyti ūkį, kuris buvo įjungtas į kolchozą, o dabar žemė vėl gražinta teisėtiems savininkams. Plyna žemė, be jokių padargų, be trobesių. Mano artimieji niekad negalėtų atsistoti ant kojų, jeigu aš nebūčiau galėjęs atvykti į šį laimės kraštą ir padirbėti.

Be tų laba reikalingų dolerių, šiame krašte aš kasdien gaunu tikrosios demokratijos pamokas. Ne viskas ir Amerikoje jau taip šviesu, bet nepalyginsi su buvusia komunistine sistema. Grįžęs namo, jau į viską žiūriusi kito kiomis akimis ir kitiems papasakosiu, ką išmokau. Bet labiausiai prašau: būkite mums atlaidesni, parodykite širdies. Žinau, kad ne visi lietuvačiai verti pastikėjimo ar užuojautos. Skaičiau apie tuos du žulikus, areštuotus už automobilio vogimą. Kiekvieną kartą, kai taip atsitinka, mes taip pat apkalbinami, į mus žiūrima su panieka. Vagys, sukčiai ir kiti „pusžmogiai“ daro mums ir visai Lietuvai gėdą, bet tai tik mažuma. Nematuoakite visų, iš Lietuvos atvykstančių, tuo nusikalstamumu matu.

Rimantas Micius
Chicago, IL

Sukrapštom dolerių, įsigyjam nuosavybę ir, rodos, gyvensim, kol pati sėkmingiausia „kelio agentūra“ (pvz., D. Petkus su sūnum) padės persikelti į didžiausią lietuvių telkinį „Viešpaties pagojuose“. Ne visada jau taip susiklostė, kaip norime. Pasikeičia laikai, pasikeičia apylinkės gyventojai. Daugelis mūsų siūlymų vėl prisimena pabėgėlio dienas: susipakuoja turtelį ir dumia tolyn (kiek toli nubėgs, kad nepavytų, nei aš nežinau).

Dabar, girdžiu, Marquette Parko lietuvių jau stipriai dailosi ir priemiesčius ir tai tik kantesnieji, arba neturtingesnieji. Kitų jau ir pėdos atauso... Girdžiu ir graudenių – nepalikitę parapijos, neapleiskite kruvinu lietuvišku praktiku įkurtų institucijų. Jeigu partizanai prieš visą sovietų imperiją net 10 metų galėjo išsilaikyti, atsilaikysime ir mes, tik reikiama solidarumo ir organizuotumo.

Kiekvienas čia gali tik už save atsakyti. Leiskite pasakyti, kaip mano apylinkėje jau prieš keli laiko atsitiko. Mes jau išgyvenom Marquette Parko likimą. Keitėsi apylinkės gyventojai ir jų rasė, nedaug pasiliko ankščiau gyvenusių. Iš pradžių tiems, kurie išdriso likti, lengva nebuvo. Tarp likusių buvo ir mano šeima. Dabar jau ir naujieji gyventojai su tais „baltais keistuoliais“ apsiapato. Nesakau, kad viskas medum ir pienu teškena, bet gyventi galima. Aną dieną netoli mūsų į tuščią namą, kurį puvselčiui įsigijo, įsikraustė baltųjų šeima. Gidėjau, kad ir daugiau tokių yra. Vadinasi, švytuoklė jau svyra į kitą pusę. Galbūt vėl atsiras pusiausvyra, o tuomet visi galėsime ramiai gyventi. To linku ir Marquette Parko lietuviams.

Andrius Virbyla
Chicago Heights, IL

KOKIA ČIA PASLAPTIS?

Periodinėje ir nepperiodinėje spaudoje priprasta turėti vadinamąją metriką, kas leidinį leidžia, kur spausdina, kokia jo paskirtis, kas redaguoja. „Draugas“ tokią metriką kasdien turi antrame puslapyje, bet joje yra stambių trūkumų.

Kodėl vengiate pažymėti, kas vyriausias „Draugo“ redaktorius? Kodėl neparašyti, kas atsakingas už administraciją? Kartais prireikia norėtųsi ir specifinį asmenį ir neįrėmė žinoti jo pavardę. Nemanau, kad tai kokia valstybinė paslaptis, kurios reikėtų griežtai laikytis. Metas ir „Draugui“ isirikiuoti į dabartinius laikus. Spaudos draudimas seniai baigėsi ir žandarai negaudys nei dienraščio redaktorių, nei kurių kitų tarnautojų, tai nėra ko slapstyti.

Jonas Bulevičius
Orlando Beach, FL

ARABIJA IR LIETUVA

Ką bendra turi Lietuva su Arabija? Turbūt sakykite, kad nedaug bendrybių. Taip ir aš prieš kiek metų būčiau sakiusi. Dabar, atrodo, kad tas bendras vardiklis yra nafta.

Isivaizduoti sunku naftos šaltinius Lietuvoje. Kai lankiau lituanistinę mokyklą ir mokiausi Lietuvos geografiją, mokytoja, kalbėdama apie žemės turis, sakydavo, kad Lietuva nepasižymi tais turtais. Nėra nei aukso, nei akmenų anglių, nei deimantų ar kitų vertybių. Atsimenu, kaip mes, vaikai, kvatodavomės, jai paminėjus molį, žvyrą, smėlį... Tai bent turtai! Dar kiek pagarbiau primdavome gintarą, bet žvyra?

Nors naftos Lietuvoje turbūt nedaug, bet vis dėlto yra. Tai jau šis tas. Mano tėvas gauna spaudos iš Lietuvos, tai skaitėme, kiek „barelių“ naftos būtų galima per dieną iš žemės ištraukti. Barelių? Motina paaiškino, kad taip dabar ten statins vadiną. Kai ji buvo jauna, sakydavo „bačka“, aš žinojau tik žodį „statinė“, o dabar vėl kitaip. Nemanau, kad tas naujas žodis praturtina lietuvių kalbą. Toks „turtas“ nei žvyro nevertas, bet nafta – tai jau geras turtas.

Vita Pečiukaitė-Strober
Buffalo Grove, IL

LIETUVIAI „GABŪS“

Paskaitęs žinutę „Draugo“ paskutiniame puslapyje, kad ir lietuviai užsiima vogtų automobilių „eksportu“ į Europą, galima sakyti, apsidžiaugiau. Nesupraskite manęs klaidingai: nesidžiaugiau, kad mūsų šaliai vagia, bet nusistebėjau jų sugebėjimais.

Kaip prieš Antrąjį pasaulinį karą gyvenau Lietuvoje, buvo daug priekaištų, kad mes nemokame „bizniauti“. Siūlyta pasimokyti iš žydų, kurie gerai sugebėjo kiekvieną situaciją savo naudai pakreipti ir prekyba verstis. Nežinau, kokias „verslo“ mokyklas buvo įsteigę Lietuvoje sovietai, bet matau, ko lietuviai išmoko. Jau ir ginklus pigiai supirkinėja šiame krašte, ir automobilius dar „pigiau“ gauna, o Europoje gerai uždirba. Gal ir žydai eventualiai iš mūsų galės pasimokyti...

Ir juokinga, ir graudu, labiau – pikta!

Zigmas Andriejūnas
Chicago, IL

NEMANAU, KAD PADĖTU

D. Bindokienė savo vedamajame (lapkričio 22 d.): „Ne vien apie pinigius kalbėta“, klausia, ką „Draugo“ skaitytojai mano apie skyrų dienraštį anglų kalba. Gal toks skyrus pritrauktų daugiau jaunesnių skaitytojų, kurie nelabai moka arba visai nemoka lietuviškai.

Mano nuomonė tokia: vargiai lietuvių kilmės jaunuoliai skaitytų ir angliškai (kažin, ar jie iš viso įkiša snapą į laikraštį). Yra „Lituanus“, yra „Bridges“, yra vyčių žurnalas ir, be abejo, kiti, bet ar daug jaunesnės kartos lietuvių juos prenumeruoja ir skaito? Jeigu vienas kitas jaunesnis ir susidomėję „Draugo“ anglų kalbos skryliu, ir tai daug vyresniųjų – įskaitant ir mane – nebūtų patenkinti. Mes remiame ir skaitome „Draugą“ kaip tik dėl to, kad jis lietuviškas. Kai norėsime skaityti anglų kalbą, žinome, kur anglišką laikraštį gauti.

Magdalena Gružienė
Chesterton, IN

A.†A. ONA STONIENĖ KAMINSKAITĖ

Gyveno Chicagoje, Brighton Parko apylinkėje. Mirė 1994 m. lapkričio 26 d., sulaukusi 93 metų. Gimė Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 43 m. Nuliūdę liko: Lietuvoje sūnus Vytautas, marti Zuzana su šeima; Amerikoje dukters – Zuzana, žentas Kostas Matulis, Bronė ir Elena Stonytės, sūnus Steponas, marti Marion; aštuoni anūkai, šeši proanūkai. Priklausė klubams: Tauragės lietuvių, Brighton Parko Moterų, Našlių ir Našliukų; taip pat Brighton Parko Lietuvių namų savininkų draugijai. Velionė buvo pašarvota pirmadienį, lapkričio 28 d. nuo 3 iki 9 v.v. Gaidas-Daimid laidojimo namuose, 4330 S. California Ave.

Laidotuvės įvyks antradienį, lapkričio 29 d. Iš laidojimo namų 9 val. ryto bus atlydėta į Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos bažnyčią, kurioje bus aukojamos 9:30 val. ryto šv. Mišios už velionės sielą. Po Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę sūnūs, dukters, anūkai, proanūkai ir kiti giminės.

Laidotuvių direkt. Gaidas-Daimid. Tel. 312-523-0440.

A.†A. VERONIKAI IGNATAVIČIENEI

mirus, dukrai BIRUTEI PEČIULIENEI, žentui RAIMUNDUI, anūkams GINTARUI ir AUDRAI reiškia meilę gilia užuojauta.

Čiaku ir
Vilučių šeimos

DRAUGAS, antradienis, 1994 m. lapkričio mėn. 29 d.

5

A.†A. MARIJA SALUČKIENĖ JAMEIKYTĖ

Mylima Mama ir Močiutė mirė 1994 m. lapkričio 23 d., sulaukusi 89 metų.

Gimė Lietuvoje, Palevenėlėje. Amerikoje išgyveno 45 m. Pasiliko nuliūdę sūnūs: Vytautas ir Kęstutis, marčios – Sylvija ir Carol; du anūkai, trys anūkos ir dvi proanūkos. Lapkričio 28 d., pirmadienį, po gedulingų šv. Mišių St. Bernadette bažnyčioje, Rockford, IL, velionė buvo palaidota Calvary kapinėse, Rockford, šalia savo vyro Juozo, mirusio 1975 m.

Prašome visus prisiminti velionę Mariją savo maldose.

Nuliūdusi šeima

A.†A. FRANK ŠLITERIS

Gyveno Waukegan, IL. Mirė 1994 m. lapkričio 24 d., sulaukęs 87 metų. Gimė 1907 m. rugsėjo 26 d. Lietuvoje. Waukegan mieste išgyveno 45 m.

Nuliūdę liko: sūnus Joseph, marti Hedy, gyv. Lindenhurst, IL; anūkai: Raymond ir Mark; Lietuvoje sesuo Zosė; Waukegan, IL brolienė Stasė Taučytė; Vernon Hills, IL dukterėčia Ina su vyru Fred Koziol.

Velionis buvo vyras a.a. Kazimieros Šlitterienės, mirusios 1985 m. spalio 5 d.

Priklausė St. Bartholomew parapijai, St. Bartholomew, St. Joseph, St. Anthony draugijoms ir lietuvių Bendruomenėi. Velionis buvo pašarvotas pirmadienį, lapkričio 28 d. nuo 8 v.r. iki 9:30 v.r. Petrosius Funeral Home laidojimo namuose, 313–10th St., N. Chicago, IL.

Po apeigų laidojimo namuose 9:30 val. ryto velionis buvo atlydėtas į St. Bartholomew parapijos bažnyčią, kurioje buvo aukojamos 10 val. ryto gedulingos šv. Mišios už jo sielą. Po Mišių velionis buvo palaidotas Ascension kapinėse, Libertyville, IL.

Nuliūdę sūnus, marti, sesuo, anūkai ir kiti giminės.

Laidotuvių direkt. Petrosius Funeral Home. Tel. 708-473-3966.

A.†A. LILLI HILLARY VEŠIOTIENĖ BARČAITĖ

Gyveno Oceanside, CA. Mirė 1994 m. lapkričio 25 d., sulaukusi 71 metų. Gimė 1922 m. gruodžio 16 d., Lietuvoje, Jurbarko. Amerikoje išgyveno 45 m.

Nuliūdę liko: vyras Kazimieras, sesuo Bronė Štangenbergienė ir jos duktė Yagna su šeima; svainis Vito Vešiotas ir šeima, taip pat a.a. Bruno Vešiotos šeima, artimi draugai Vincas ir Yanina Dovydaičiai, jų šeima bei kiti giminės ir draugai.

Gedulingos šv. Mišios už velionę bus atnašaujamos penktadienį, gruodžio 2 d. San Luis Rey Mission bažnyčioje, Oceanside, CA.

Velionės palaikai vėliau bus laidojami Čikagoje, Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuliūdę: vyras, sesuo, kiti giminės ir draugai.

PADĖKA Dr. LIŪDA GIRNIŪTĖ DIRDIENĖ

Mano mylima Žmona ir Algio Motina mirė š.m. rugsėjo mėn. 20 d. ir palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse Chicagoje rugsėjo mėn. 23 d.

Nuoširdžiai dėkojame Švč. M. Marijos parapijos klebonui kun. J. Kuzinskui ir kan. V. Zakarauskui už maldas koplyčioje. O kan. V. Zakarauskui už gedulingas šv. Mišias ir velionės palydėjimą į kapines.

Ačiū vargonininkui ir solistams A. Barniškiui ir L. Kupšaitėi, giedojusiems Mišių metu.

Didelė padėka dr. F. Kaunui, kuris pravedė atsisveikinimą gyd. Korpl. Fraternitas Lithuanica - Patria vardu. Ačiū dr. O. Mironaitei už atsisveikinimo žodžius.

Dėkojame aukojusiems Lith. Mercy Lift, Lietuvos Dukterų draugijai, Lietuvos Našliukų Globai ir šeimos nuožiūrai, taip pat aukotojams, kurių pinigai panaudoti šv. Mišioms.

Dėkojame už gėles koplyčioje, užuojautas per spaudą, laiškus ir žodžiu. Labai ačiū velionės broliui Vytautui Girniui ir jo žmonai Jadai, pusėserei dr. Birutei Kasakaitienei, panelei Irenai Kulikauskaitėi už visokeriopą pagalbą paskutinėse gyvenimo valandose ir gyvybei užgesus. Ačiū mano seseriai dr. E. Zubrienei iš Kanados, kuri mane čia globojo dvi savaites baidžioje vienvatėje. Dėkojame visiems laidotuvių dalyviams. Dėkojame karsto nešėjams ir laidotuvių direktoriams, Donald A. Petkui ir Donald M. Petkui, už rūpestingą ir malonų patarnavimą. Ačiū visiems.

Dideliame nuliūdime likę: Petras ir Algis Dirdai ir artimieji.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Amerikos legionierių (American Legion) Don Varnas pošto pagalbinis Moterų vienetas Kalėdų proga rengia pietus ir narių pagerbimą „Mabenka“ restorane, 7844 S. Cicero, sekmadienį, gruodžio 4 d., 1 val. p.p. Bus pagerbtos šios ilgamečės narės: Eleonor Kazak, 45 metų proga, Valerija Stanaitienė ir Pearl Jonikas — 40 m., Frances Urnezus ir Sylvia Ahlgrim — 35 m., Valė Levanas, Jennifer Hornik ir Abigail Dywn — 15 m., Regina Kazlauskienė ir Kathy Krajicek — 10 metų sukakties proga. Programai vadovaus Valerija Stanaitienė.

Ateinančių, 1995 m., valdybą sudaro: Anelė Pocienė — pirm., Kathryn McKevitt — I vicepirm., Angeline Paliokaitis — II vicepirm., Valerija Stanaitienė — išd., Albina Martinkienė — istorikė, Stefania Kasputis — kapelionė, Joanne Sobekis — tvarkdarė, Dorothy Dubinski ir Rita Radcliff — vėliavų nešėjos.

Lietuvos Vyčių 112 kuopos kalėdinės vaišės ir susirinkimas bus antradienį, gruodžio 20 d., 7 val. vak., Švč. M. Marijos Gimimo parapijos salėje. Rezervuoti vietą reikia skambinant Julie Zakarka 708-425-5015. Visi kuopos nariai ir svečiai maloniai kviečiami dalyvauti šiame smagiame kalėdiname pobūvyje. Programoje numatytos ir kalėdinės giesmės bei muzika.

Sofija Landmesser, kun. Antano Kelpšo, MIC, sesuo, mirė š.m. lapkričio 26 d. Čikagoje. Bus pašarvota lapkričio 29 d., nuo 3 val. popiet iki 9 val. vak. Casey-Laskowski ir sūnaus laidojimo koplyčioje, 4540-50 W. Diversey St., Laidojama Šv. Kazimiero kapinėse lapkričio 30 d., 9:50 val. r. po šv. Mišių Šv. Jono Berchmand bažnyčioje.

Lietuvos Vyčių Vidurio Amerikos apygardos narių susirinkimas vyks šeštadienį, gruodžio 10 d., Luciano's Restaurant, 6431 W. Cermak Rd., Berwyn, IL. Rezervaciją priešpiečiams reikia padaryti iki tų dienų 12 val., skambinant Aldonai Brusokas 708-656-3855 arba Jean Vance 708-652-5245. Susirinkimo pradžia 1:30 val. p.p. Visi nariai raginami susirinkime dalyvauti.

Lituanistikos tyrimo ir studijų centras ruošia „Tautos sukilimas 1941, I dalis — Be šūvio“, Pilypo Naručio knygos sutiktuves Jaunimo centro kavinėje gruodžio 2 d., penktadienį, 7 v.v. Knygą apibūdins žurnalistas Vytautas Kasniūnas. Po to kavutė. Bus mašinų priežiūra.

Nuolatinis mūsų dienraščio rėmėjas Vaclovas Valys iš Cleveland, OH, vėl parėmė „Draugo“ leidimą 150 dol. auka. Dėkojame už taip vertingą ir reikalingą dovana.

Savo širdį atidavusi Lietuvos dailės muziejui, esančiam Lemonte, Pasaulio lietuvių centre, muziejaus vedėja Dalia Šlenienė.

Nuotr. Indrės Tifūnėlienės

x Filadelfijos farmacistai jau antrus metus remia našlaitį Lietuvoje. **Renata Kučas, Paulius Krakauskas, Viktorija Danta, Algis Danta ir Tomas Danta** atsiuntė metinį našlaičio Lietuvoje paramos mokestį. „Lietuvos Našlaičių Globos“ komitetas našlaičio vardu dėkoja; 2711 W. 71 St., Chicago, IL 60629.

(sk)

x Lithuanian Citizens' Society of Western Pennsylvania, glaužo vietą našlaitį — Romą Pabuo — Lietuvoje. Ateinantiems metams jie apsiėmė globoti 10 našlaičių per Vyto A. Jucius atsiuntė \$1,500 tų našlaičių globai. Našlaičių vardu dėkojame, „Lietuvos Našlaičių Globos“ komitetas, 2711 W. 71 St., Chicago, IL 60629.

(sk)

x MAISTO SIUNTINIAI ŠVENTĖMS per Transpak. Visi produktai užsienietiški. Nuo \$29 iki \$98. Du patys populiariausi tai \$39 šventinis siuntinys ir 55 sv. įvairaus maisto už \$98. Pinigai pervadami doleriais papigintomis kainomis. Talpintuvai siunčiami kas savaitę. Skubiems siuntiniams — **AIR CARGO. TRANSPAK, 2638 W. 69 St., Chicago, IL 60629, tel. 312-436-7772.**

(sk)

Auka „Draugo“ paramos fondui — yra lietuviybės laidas ateities kartoms.

DRAUGAS FOUNDATION
4545 W. 63rd St., Chicago, IL, 60629

Aukos yra nurašomos nuo Federalinių mokesčių.

Labdaros vakaras rengiamas gruodžio 10 d., šeštadienį, 6:30 val. vak., „Seklyčioje“. Visas pelnas skiriamas padėti Vyresniųjų lietuvių centrui išsilaikyti. Šis centras padeda visiems, kam tik prireikia pagalbos, todėl ir kviečiame visuomenę dalyvauti vakarinėje, o tas dalyvavimas padės mums ištiesti pagalbos ranką jos reikalingiems tiek čia, tiek ir Lietuvoje.

Solistė Audronė Gaižiūnienė, gyv. Rockford, IL, yra viena programos atlikėja „Muzikos ir poezijos“ popietėje, kuri įvyks Lietuvos dailės muziejuje gruodžio 11 d., sekmadienį, tuoj po 11 val. šv. Mišių Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje. Visus maloniai kviečia dalyvauti „Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis.

Ar Jums sudaro sunkumų kalėdinių sveikinimų siuntimas? „Draugas“ nori ateiti į talką. Kaip ir kitais metais, šiemet vėl skelbsime ateinančių Kalėdų bei Naujųjų metų sveikinimus dienraštyje, tad kviečiame pasinaudoti šia paslauga. Jūsų sveikinimai pasieks artimuosius arti ir toli, o savo auka paremsite „Draugą“. Pasistenkite sveikinimus siųsti kaip galima anksčiau, kad spėtume iki Kalėdų paskelbti. Visi sveikinimai bus spausdinami paskutiniame dienraščio puslapyje su gražia, šventiška antrašte.

„Draugo“ redakcijoje dažnai lankosi svečiai iš arti ir iš toli — kartais net iš labai toli. Praėjusį penktadienį mus aplankė labai miela grupė, kurią atsivežė LB Omahos apylinkės valdybos išdinkinė, lietuviškos šeštadieninės mokyklos vedėja Aušrelė Sakalaitė. Tai keturi studentai iš Lietuvos, kurie Creighton universitete šiuo metu studijuoja kaip pasikeitimo programos dalyviai (exchange students): Tomas Kairys iš Vilniaus, studijuojantis teisę; Vladas Pipiras, taip pat iš Vilniaus, studijuojantis matematiką; Živilė Sultonaitė — Kaunas, studijuojanti anglų kalbą; taip pat anglų kalbą studijuoja ir Edita Rimkaitė iš Kauno. Visą grupelę atlydėjo LB Vidurio Vakarų apygardos valdybos pirm. Birutė Vindašienė.

„Legal Forum“ ruošiamas gruodžio 7 d., trečiadienį, 7 val. vak. „Seklyčioje“. Ruošia Socialinių reikalų taryba. Kalbės miesto advokatai imigracijos, emigracijos, „žalių kortelių“ informacijos ir kitais klausimais, kurie svarbūs anksčiau ir dabar atvykusiems iš Lietuvos. Kviečiame visus dalyvauti ir pasinaudoti šia nemokamai teikiama teisine informacija.

x Meno kūrinių tyliųjų varžytinių parodos atidarymas **gruodžio 2 d.**, penktadienį, 7:30 v.v. Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre. Varžytines rengia Amerikos Lietuvių Meno draugija. Informacija teikiama: tel. 708-749-2843. Visi kviečiami dalyvauti.

(sk)

x „KALBA VILNIUS“. KLAUSYKIT GRUNDIG RADIJAIS. Net 21 banga. Fonografai. Rekorderiai. Visų vokiškų aparatų garantuotas taisymas. **Gradinskas, J. G. Television, 2512 W. 47 St., Chicago, IL, 60632.** Pirmiausia — paskambinkit 312-376-1998.

(sk)

x Costa Rica! Septynių dienų ekskursija į egzotišką Costa Rica 1995 m. kovo 6 d. Aplankysite San Jose, ugnikalnius ir pliažus. Kaina \$1,069. Skambinti: T. Lesniauskienė, TravelCentre, Ltd., tel. 708-526-0773.

(sk)

GRAŽIAI GYVUOJA ŠVČ. M. MARIJOS GIMIMO PARAPIJA

Kas dažnai apsilanko Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, gerai žino, kad organizacijos labai pamilo šią bažnyčią ir glaudžiasi prie jos, švenčiant ypatingas progas. Tą šiemet galima aiškiai patirti, bežiūrint į kalendorių. Spalio 16 d., ALRK Moterų sąjunga šventė savo 80 metų jubiliejų šioje bažnyčioje. Savaitę po to, spalio 23 d., BALFas iškilmingai paminėjo savo 50 metų veiklos sukaktį. ALTo kongreso intencija buvo aukotos šv. Mišios čia spalio 30 d.

Šias visas iškilmes praturtina ne tik puiki, šauni bažnyčia, bet ir žmonės, kurie įdeda daug savęs į parapijos gyvenimą.

Visų pirma reikia paminėti parapijos šeimininką, kleboną kun. Joną Kuzinską, kurio sumanumas ir darbštumas atnešė parapijai ir parapijiečiams daug gera. Jo pastangomis parapija atnaujiną šią gražią bažnyčią, kurią pamatyti atvažiuoja žmonės ir iš tolimų kampų. Jis taip pat atliko daug kitų pagerinimų parapijoje.

Parapijos choras kiekvieną savaitę per sumą atlieka savo darbą, praturtindamas Mišių liturgiją savo giesmėmis. Šių pasišventusių žmonių darba suderina jų ilgametis, pasiaukojęs vadovas, dirigentas Antanas Linas, kuris savaitę po savaitės praveda repetitijas, o sekmadieniais atlieka dirigento pareigas. Daug darbuojasi taip pat ir choro valdybos pirmininkas Vaclovas Momkus, kuriam užkrauti įvairūs organizaciniai reikalai. Jis taip pat dažnai atlieka solo partijas, giedodamas šv. Mišių metu. Choras dabar stropiai ruošiasi šv. Kalėdoms, kada vėl pradžiugins klausytojų širdis savo melodingais balsais. Šie darbštieji choro nariai, kartu su klebonu ir dirigentu, numato ruošti religinį koncertą per Verbų sekmadienį.

Lietuviški blynai buvo kepami sekmadienį, lapkričio 27 d. Parapijos kalendorius mums rodo, kad artėja mokyklos vaikų kalėdinis koncertas, kuris įvyks sekmadienį, gruodžio 18 d. Reikia paremti ir jaunuosius choristus, juos skatinant toliau vystyti savo gabumus. Iki pasimatymo parapijos renginiuose.

MPV

Lietuvių atliekama kalėdinė programa Mokslo ir pramonės muziejuje Čikagoje (57 gatvė ir Lake Shore Dr.) vyks gruodžio 11 d., sekmadienį, 3:30 val. p.p. Kaip ir kitais metais, programą atlieka Lietuvos Vyčių grupė.

Čikagos ramovėnų ir šaulių rengiama Lietuvoje leidžiamai karinės ir tautinės minties spaudai paremti kavutė-popietė bus gruodžio 4 d., sekmadienį, 2 val. p.p., Šaulių namuose. LKVS-gos RAMOVĖ C.V-bos pirmininko E. Vengiansko žodis, meninė programos dalis atliks A. Barniškis. Kavutės metu bus ir laimėjimai, kuriems dovanas reikia siųsti ar atnešti į Šaulių namus. Visuomenę kviečiama dalyvauti kavutėje ir paremti karinę Lietuvos spaudą.

Vienos trečiadienio popietės metu Vyresniųjų lietuvių centre „Seklyčioje“. Iš kairės: Juškienė, E. Žiobrienė, E. Pilmonytė.

Šv. Mišių auką kleb. kun. Jonui Kuzinskui įteikia Bernice Nedzveckas ir Vida Sakevičiūtė. Šv. Mišios buvo aukotos, minint ALRK Moterų sąjungos 80-ties metų jubiliejų spalio 16 d.

„SVEIKATA-BRANGIAUSIAS TURTAS“

Šiauriniam vėjui negailestingai draskant nuo medžių lapus, popiečių mėgėjai su didesniu pasiryžimu plaukė į „Seklyčią“ išklausyti dr. Vido J. Nemicko pranešimo apie širdies negalavimus.

Susirinkus gausiai publikai, Elena Sirutienė pristatė daktarą, nušviesdama jo asmenybę ir patirtį gydant žmones.

Šiuo metu dirba kaip širdies ligų specialistas ir vertėsi privačia praktika Čikagoje. Yra labai nuosirdus ir rūpestingas gydytojas savo pacientams. Visada linksmas ir savo linksmumu užkrečia ligonius.

Dr. V. J. Nemickas, padėkojęs už gražų jo asmens pristatymą, pradėjo pranešimą apie širdies negalias. Jis pabrėžė, kad čia atvažiuo ne gydyti, bet duoti patarimus.

Senatvėje sveikatos klausimai darosi svarbūs. Mirtis, staigi ir netikėta ar ateinanti palengva, sukelia didelį neramumą pensininkams. Ypač matant gimines, draugus ar pažįstamus sergant įvairiom ligom, reikalaujančiom gydytojo priežiūros, brangių vaistų arba komplikuočių operacijų su nežinomais rezultatais. Todėl yra svarbu susipažinti su širdies ligom ir jų gydymo metodais bei gydymo rezultatais. Tai gali padėti sumažinti baimę ir nerimą sveikatos klausimais. Arterio sklerozė paliečia beveik visus senatvėje ir laikui bėgant išsiskia tris dideles problemas: koronarinių arterijų širdies ligą (simptomai — angina pectoris, širdies ataka), smegenų sužalojimą (pasireiškia priepuoliu); nepakankama kraujotaka kojose.

Angina pectoris — vienas iš tų klasikinių simptomų. Arterijai susiaurėjus 50 proc. arba daugiau, sukeliamas nepakankamas kraujotaka, ypač, kada atsiranda didesnė reikalavimai. Pvz., bėgant sportuojant, kasant sniegą, dirbant sunkesnę darbą, vaikščiojant, atsiranda spaudimas krūtineje, kakle, ar rankose. Jaučiamas dusinimas arba didelis nuovargis. Tai signalai, kad kažkas negerai ir gresia pavojus. Judešiams sulėtėjus ar sustojus, šie simptomai per kelias minutes dingsta.

Anginą pectoris galima dažnai sureguliuoti vaistais, bet pats arterio sklerozės procesas pasilieka nepakeistas. Šiai ligai yra trijų rūšių vaistai. Daugiausia naudojamas nitroglicerinas ar panašūs chemikalai.

Širdies ataka — priepuolis išsivysto tada, kai koronerinė arterija pilnai užsiblokuoja su kraujo krešuliu. Rezultate — sužalojamas širdies raumuo. Sulaukus 80 metų, toks širdies priepuolis turi skaudžių pasekmių. Norint išvengti šių komplikacijų, reikia padaryti ankstyvą diagnozę ir pradėti gydymą.

Aspirinas (325 mg tabletė), vartojant kasdieną, pristabdo kraujo sukresėjimą ir dalinai išvengiama ankstyvo koronarinės arterijos užblokavimo.

Reikia įsidėmėti, kad, pajutus kokią nors nesmagumą širdies plote, būtina prisistatyti savo gydytojui arba ligoninės pagrinidiniui patikrinimui, bet negalvoti, kad praeis savaime.

Kodėl arterijos užsiblokuoja? Yra labai daug teorijų. Vieni meta bėda ant cholesterolio kiekio kraujyje, kaltina įtempimą gyvenimą, gėrimą, rūkymą, ir daugelį kitų priežasčių. Išvengimui patariama sportuoti, nevalgyti daug „raudonos“ mėsos, riebaus maisto, saldumynų ir būti linksmiems.

Dr. V. J. Nemickas, patarė daugiau valgyti vaisių, daržovių, mažiau druskingo maisto, pupų, nebalintos rupios duonos ir miltinių valgių, turinčių daug sėlenų. Gerai subalansuotame maiste suaugusiam žmogui turi būti 55 proc. karbohidratų, 30 proc. riebalų ir 15 proc. proteino.

Pranešimo metu dr. V. Nemickas atsineštomis priemonėmis ir brėžiniais parodė kaip yra daromos „baliono“ operacijos, kaip specifiniais vamzdeliais pasiekiami širdyje ar jos plote susidurę susiaurėjimai. Kaip aukščiau minėjo, šių priemonių naudojimas yra labai saugus, ir pacientams nesudaro jokių nepatogumų.

Baigus pranešimą, popietės lankytojai galėjo klausiti klausimus, o daktaras į juos atsakė nuširdžiai, išsamiai paaiškindamas. Palinkėjęs geros sveikatos, nesirūpinti

mažmožiaus, bet, pajutus kokią nors negalią širdies plote, nedelsti ir kreiptis į gydytojus. Gausiai susirinkusieji popietės lankytojai nepagalailėjo daktarui katučių.

Elena Sirutienė jausmingai dėkojo dr. V. Nemickui už įdomų ir reikalingą pranešimą. Pokalbio dalyviai dar ilgai diskutavo pateiktas mintis ir gardžiavosi „Seklyčios“ šeimininkių pagamintu maistu.

A. Paužuolis

GRAŽUS PABENDRAVIMAS

Š.m. spalio 5 d., trečiadienį, 4 val. po pietų marijonų vienuolyno patalpose įvyko „Draugo“ Renginių komiteto posėdis, kuriame dalyvavo 17 asmenų. Posėdį atidarė komiteto pirmininkė Marija Remienė, pasveikindama visus gana gausiai susirinkusius, pranešė, kad čia vyks ne posėdis, o pasitarimas ir pasidalinimas išpūdžiais iš įvykusio „Draugo“ banketo rugsėjo 26 d. Pirmininkė, baigusi savo trumpą žodį, pakvietė kun. Viktorą Rimšėlį sukalbėti malda.

Tuojuo pradėjo „slinkti“ ant stalo indai su silkmėmis, viščiukais ir raudonu vyneliu. Paaškęjo, kad šia vaišių dalimi pasirūpino kun. V. Rimšelis. Atsirado ir įvairių saldumynų, ir kavutė, kuria pasirūpino naujasis „Draugo“ administratorius Pijus Stončius.

Kiek užkandus, Vaclovas Momkus ir Pijus Stončius pateikė pajamų ir išlaidų apyskaitą iš „Draugo“ rengto banketo rugsėjo 26 d. Paaškęjo, kad iš viso pajamų buvo gauta 59,560.98 dol., išlaidų 14,848.10 dol. Atskaicius išlaidas, liko 44,712.88 dol. gryno pelno. Į tą sumą įeina specialios aukos, gautos iš: Lietuvių fondo, Mr. & Mrs. A. Rudis, Midland Federal, dr. L. Šimučio, jr. ir kitų. Buvo pasidalinta išpūdžiais iš banketo. Visi pasidžiaugė V. Petrošienės pravesta programa, o Daivai Guzeylytei padėkoto už jos atlikimą. Buvo išreikšta padėka ir Algirdui Brazui, V. ir M. Petrošienės už gėles. Renginių komiteto pirmininkė Marija Remienė, o taip pat Vaclovas Momkus išreiškė padėką visiems, kurie kuono prisidėjo prie banketo rengimo ir pasisiekimo. Šiais metais buvo 5 renginiai.

Kitais metais, t.y. 1995 m., nutarta rengti Spaudos balių rugsėjo 24 d. Spaudos balius banketo rengimo komiteto pirmininku vėl pakviestas sol. Algirdas Brazis, kuris kvietimą maloniai priėmė. Posėdžio dalyviai jam padėkojo. Po to Marija Remienė pakvietė visus dalyvauti BALFo jubiliejinio seimo bankete spalio 23 d. Nesant daugiau svarbesnių reikalų, visi dalyviai, pasivaishinę ir gražiai pabendra, skirstėsi į namus.

Ant. Repšienė